

ΟΦΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΥΧΗ ΑΓΑΘΗ
ΕΔΩΞΕ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟΝ ΝΕΑΣ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΩΣ
ΠΙΕΡΙΑΣ "Ο ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ",
ΕΠΑΙΝΕΣΑΙ

Αναλύοντας τον χρόνο που πέρασε

Ανασκόπηση από τον Τερζίδη Αριστείδη - Δίκαιο

Τέλειωσε ο χρόνος του 2011, και ανέτειλε ο καινούργιος. Όπως γεννιέται ένας άνθρωπος. Χαρά για την γέννηση του νέου χρόνου του 2012, και ελπίδα για καλύτερο από του παλαιού. Το 2011 ήταν ένας χρόνος οικονομικά δύσκολος, και περνώντας από πάνω μας, τον νιώσαμε με σφιγμένα δόντια, γιατί ήταν παντού δύσκολος, όχι μόνο στην χώρα μας. Έφερε την αμφιβολία της σταθερότητας και άγχος για το μέλλον. Ελπίζουμε στην προσωρινή κυβέρνηση να βάλει λίγο τάξη και να λύσει τ' άλυτα προβλήματα!

Παρόλα αυτά στον Δωδεκαήμερο των εορτών από τα Χριστούγεννα μέχρι την Πρωτοχρονιά και τα Φώτα, εμείς οι χριστιανοί χαιρόμαστε με τις γιορτές που είναι μια ανάσα ηρεμίας και ανθρωπιάς.

- Όπως κάθε χρόνο η Εκκλησία, ο Ποντιακός Σύλλογος, και ο Αθλητικός έψαλαν τα ποντιακά κάλαντα των Χριστουγέννων, της Πρωτοχρονιάς και των Φώτων. Οι χωριανοί και φίλοι μας ξανά άνοιξαν την πόρτα τους και την καρδιά τους, τιμώντας το έθιμο, και ενίσχυσαν τα ταμεία μας για να συνεχίσουν το ωραίο έργο τους.

- Η πρώτη εκδήλωση του Συλλόγου Υψηλάντης ήταν η κοπή της πρωτοχρονιάτικης βασιλόπιτας με πολύ κόσμο. Έγινε και η καθιερωμένη βράβευση με το βραβείο του Δασκάλου «Χρήστου Τερζίδη» σε δεκαέξι (16) νέους φοιτητές που πέρασαν σε ανώτατες σχολές και ιδρύματα της χώρας.

συνέχεια σελ 9

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΟΝΤΙΑΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ "ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ" Ν. ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑΣ Ν. ΠΙΕΡΙΑΣ

Δ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ Αρ. Φύλλου 92 - Ιανουάριος - Φεβρουάριος (Καλαντάρης - Κούντουρος) 2012

Εκδήλωση κοπής της Βασιλόπιτας Απονομή του βραβείου «Χρήστος Τερζίδης»

Την καθιερωμένη εκδήλωση κοπής της βασιλόπιτας του Συλλόγου πραγματοποίησε την Τετάρτη 1 Φεβρουαρίου 2012 στις 6 το απόγευμα στην αίθουσα του Συλλόγου ο Μορφωτικός Ποντιακός Σύλλογος του χωριού μας ο «Αλέξανδρος Υψηλάντης».

Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους ο εκπρόσωπος του Μητροπολίτου κ.κ. Αγαθονίκου, Πανοσολογιότατος π. Βαρνάβας Λεοντιάδης, ο εφημέριος του χωριού μας π. Δημήτριος Σταυριανίδης, ο Πρόεδρος του τοπικού συμβουλίου Ν. Τραπεζούντας κ. Κωνσταντίνος Πετρίδης, μέλη των φορέων του χωριού, και πολλοί συγχωριανοί και φίλοι του Συλλόγου που παρά το δύσκολο του καιρού με την έντονη χιονόπτωση από το απόγευμα της Τετάρτης και το τσουχτερό κρύο έδωσαν το παρόν σ' αυτή τη σημαντική εκδήλωση του Συλλόγου μας.

Η εκδήλωση ξεκίνησε με τα Πρωτοχρονιάτικα Κάλαντα Όφews από την Βυζαντινή και Παραδοσιακή

συνέχεια σελ 3

Πολύ χιόνι στο χωριό μας

Έντονη χιονόπτωση είχαμε στο χωριό μας κατά την διάρκεια του φετινού χειμώνα που περάσαμε και περνάμε ακόμα. Τέτοια έντονη χιονόπτωση είχε να βιώσει το χωριό μας πολλά χρόνια, και φέτος το σκηνικό θύμιζε παλαιά χρόνια όπου όταν χιονίζει το χιόνι στοιβαζόταν με όρεξη στους δρόμους και τις πλατείες του χωριού και τρέχαν οι γονείς των παιδιών να ανοίξουν τους δρόμους για να πάνε στο σχολείο τα παιδιά.

Τα πρώτα χιόνια πέσανε λίγο πριν τα Χριστούγεννα αλλά ήταν πολύ λίγα, έλιωσαν αμέσως, αλλά από την 1η Φεβρουαρίου έως και τις 10 του μήνα σχεδόν χιονίζει καθημερινά έντονα και για πολλές ώρες με αποτέλεσμα στους δρόμους και τις πλατείες του χωριού μας το χιόνι να ξεπερνά σε πολλά σημεία και τα τριάντα εκατοστά. Ιδιαίτερα προβλήματα δεν δημιουργήθηκαν γιατί ειδικά μηχανήματα της τοπικής αυτοδιοίκησης φρόντισαν να καθαρίσουν τους κεντρικούς δρόμους του χωριού, και μάλλον όλοι μας με ευχαρίστηση δεχθήκαμε με χαρά αυτές τις «άσπρες μέρες χιονιού», και ιδιαίτερα τα παιδιά τα οποία ανέμελα έπαιζαν χιονοπόλεμο για ώρες και φτιαχόνοντας χιονάνθρωπους, ξέγνοιαστα και από τα μαθήματά τους μιας και λόγω του χιονιού τα σχολεία παρέμειναν κλειστά για κάποιες ημέρες.

Ενημερωτική επιστολή προς τους συνδρομητές-συνδρομήτριες της εφημερίδας «Οφίτικα Νέα»

Αγαπητοί συνδρομητές-συνδρομήτριες της εφημερίδας του συλλόγου μας, όπως γνωρίζεται η ιστορική μας εφημερίδα εκδίδεται εδώ και πολλά χρόνια και συγκεκριμένα από το 1983 σαν ΝΕΑ ΤΟΥ ΟΦΗ και από το 1996 έως σήμερα με την τωρινή της ονομασία ΟΦΙΤΙΚΑ ΝΕΑ. Όλα αυτά τα χρόνια το κόστος έκδοσης της εφημερίδας καλύπτεται από την ετήσια συνδρομή των 10 ευρώ, την οποία καταβάλλουν οι συνδρομητές της και τους ευχαριστούμε πολύ.

Τα τελευταία δύο χρόνια έγιναν σημαντικές αυξήσεις στο κόστος έκδοσης της εφημερίδας (ταχυδρομικά τέλη - γραμματόσημα - εκτύπωση - σελιδοποίηση - φάκελοι) με αποτέλεσμα να επιβαρυνθεί οικονομικά η έκδοση της εφημερίδας ανά έτος κατά 2.000 ευρώ.

Όπως γίνεται αντιληπτό η έκδοση των Οφίτικων

Νέων καθίσταται προβληματική και μέσω αυτής της επιστολής, σας ενημερώνουμε και σας παρακαλούμε όσοι και όσες δεν έχετε πληρώσει την συνδρομή σας να την πληρώσετε σε εύλογο χρονικό διάστημα, ώστε να συνεχιστεί απρόσκοπτα η έκδοση των ΟΦΙΤΙΚΩΝ ΝΕΩΝ.

Τρόποι Πληρωμής της συνδρομής.
Επιταγή - Έμβασμα - Εφημερίδα Οφίτικα Νέα στο όνομα Παπαργυροπούλου-Λυκίδου Μαρία.

Μέσω Τραπεζής
Εθνική Τράπεζα: 373/296174-11
Eurobank- Εργασίας: 0026-0210-15-0100477219
Από το Δ.Σ. του Συλλόγου και την συντακτική επιτροπή της εφημερίδας.

τα ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ μας

Γεννήσεις:

Στις 5 Οκτωβρίου 2011 ο Τερζίδης Μιχαήλ και η Μαρία, του Περικλή και της Φωτεινής απέκτησαν αγόρι, στην Γερμανία.

Στις 22 Φεβρουαρίου 2012 ο Θωμάς Σειταρίδης του Παντελή και η Ευγενία Τάκα απέκτησαν κοριτσάκι, στην Θεσσαλονίκη.

Βαπτίσεις:

Ο Ιερέας Σειταρίδης Χρήστος του Παντελή και η πρεσβυτέρα Ματίνα στον Κορινό, βάπτισαν τον γιο τους με το όνομα Παντελεήμων. Ανάδοχος ο Κομνηνός Δελβερούδης.

Απεβίωσαν:

Στις 27 Δεκεμβρίου 2011 απεβίωσε ο Σειταρίδης Σωτήριος του Ιωάννου, σε ηλικία 84 ετών, κάτοικος Νέας Τραπεζούντας.

Στις 31 Δεκεμβρίου 2011 απεβίωσε ο Αθανασιάδης Χρήστος του Κωνσταντίνου ετών 77 κάτοικος Θεσσαλονίκης.

Διάθεση του DVD της Ποντιακής Συναυλίας, που διοργάνωσε ο Σύλλογος μας επ' ευκαιρίας των 80 ετών Πολιτιστικής δράσης του.

Ο Μ.Π.Σ Αλέξανδρος Υψηλάντης Νέας Τραπεζούντας Πιερίας διαθέτει προς πώληση το DVD με την Μουσική Εκδήλωση αφιερωμένη στους χορούς και στα τραγούδια του Πόντου που διοργάνωσε πέρυσι τον Ιούνιο στην πλατεία της Νέας Τραπεζούντας επ' ευκαιρίας των 80 ετών Πολιτιστικής δράσης και προ-σφοράς του Συλλόγου.

Για πρώτη φορά στην Πιερία έγινε μια αναδρομή στα τραγούδια και στους χορούς του Πόντου και συγκεκριμένα την Παρασκευή 19-Ιουνίου -2009 καταξιωμένοι καλλιτέχνες και τα χορευτικά τμήματα των Συλλόγων ΜΠΣ Αλέξανδρος Υψηλάντης και Εύξεινος Πόντος Κορινού παρουσίασαν ένα πλούσιο μουσικό αφιέρωμα στους χορούς, στα τραγούδια και στα όργανα πολλών περιοχών του Πόντου όπως της Παφρας, της Αργυρούπολης, του Καρς, της Ματσούκας, του Ακ Νταγ Μαντεν, της Κερασούνας της Τραπεζούντας και του Όφι. Η εκτέλεση των τραγουδιών έγινε με τα παραδοσιακά όργανα που είχε η κάθε περιοχή του Πόντου όπως ο ζουρνάς, το νταούλι, το σιλιάβλι, το αγγεϊόν, ο κεμα

νές το ούτι, ο νταιρές, η λύρα, το κλαρίνο, το με'ίν, και το ακορντεόν. Έπαιξαν και τραγούδησαν: Παναγιώτης Ασλανίδης (τραγούδι-λύρα), Γιώτης Γαβριηλίδης (τραγούδι), Πέλα Νικολαΐδου (τραγούδι), Στέργιος Ζιμπλιάδης (τραγούδι), Βασίλης Τοπαλιδής (τραγούδι), Χρήστος Χαραλαμπίδης (τραγούδι), Λευτέρης Ραφαηλίδης (λύρα), Βαγγέλης Παραδεισόπουλος (λύρα -νταΐρε), Γιώργος Πουλαντζακλής (κεμανέ), Μιχάλης Σιώπης (κλαρίνο), Δημήτρης Παπαδόπουλος (σιλιάβλι-αγγεϊό-ζουρνά), Κώστας Σαχινίδης (ακορντεόν), Βασίλης Κασιούρας (ούτι), Αλέξανδρος Αλχαζίδης (νταούλι), Σταύρος Χαραλαμπίδης (νταούλι), Μπάμπης Ραφαηλίδης (νταούλι). Την καλλιτεχνική επιμέλεια και διεύθυνση του μουσικοχορευτικού προγράμματος είχε ανάλαβει ο Παναγιώτης Ασλανίδης. Η βιντεοσκόπηση, ηχολήψια και το μοντάζ έγιναν από επαγγελματίες τεχνικούς.

Το DVD διατίθεται προς πώληση αντί 15 ευρώ. Τηλέφωνο 6937054415, 6977880540

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ ΓΙΑ ΤΑ «ΟΦΙΤΙΚΑ ΝΕΑ»

- Σειταρίδης Ιωάννης 10 Ε
- Σειταρίδου Ρωζίλη 10 Ε
- Αλχαζίδης Αναστάσιος 50 Ε
- Σειταρίδης Αναστάσιος 50 Ε
- Αθανασιάδης Ηρακλής 10 Ε
- Αθανασιάδου Όλγα 10 Ε
- Κανελλάτος Σπύρος 10 Ε
- Λουκίδου Μυροφόρα 50 Ε
- Βασιλειάδης Δ. Χρήστος 20 Ε
- Παπαδοπούλου Ν. Γεωργία 10 Ε
- Κοκκινίδης Ηλίας 30 Ε
- Αντωνίου Ζωή 25 Ε
- Παπαδοπούλου Αναστασία 25 Ε
- Λυκίδης Α. Σταύρος 10 Ε
- Ανθόπουλος Νικόλαος 20 Ε
- Καρυτιδής Ιωάννης 20 Ε
- Τερζίδης Α. Χρήστος 10 Ε
- Αλχαζίδης Π. Χρήστος 20 Ε
- Παπαδοπούλου Ειρήνη 10 Ε
- Πολυχρονίου Ι. Ζωή 20 Ε
- Ασλανίδου - Σπανίδου Σοφία 50 Ε
- Σταυριανίδης Βασίλειος 10 Ε
- Χαραλαμπίδης Ν. Κωνσταντίνος 10 Ε
- Αραβίδης Κ. Νικόλαος 10 Ε
- Αραβίδης Ν. Γεώργιος 10 Ε
- Αραβίδου Άννα 10 Ε
- Αραβίδης Σ. Γεώργιος 10 Ε
- Αραβίδης Γ. Σταύρος 10 Ε
- Αδαμίδου Κ. Μαρία 20 Ε
- Κοκκινίδης Γεώργιος 20 Ε
- Πετρίδης Ν. Κωνσταντίνος 10 Ε
- Αμοιρίδης Ιωάννης 15 Ε
- Κοκκινίδου Ευδοξία 10 Ε
- Κοκκινίδης Θεοφάνης 10 Ε
- Σπανίδης Νικόλαος 20 Ε
- Σειταρίδης Χαράλαμπος 20 Ε
- Αδαμίδης Αλέκος 20 Ε
- Σωματιρίδης Γεώργιος 20 Ε
- Τοπουζίδης Ιωάννης 10 Ε
- Τοπουζίδης Ι. Ισαάκ 10 Ε
- Πετρόπουλος Μάριος 10 Ε
- Λυκίδης Σταύρος 15 Ε
- Σπανός Ηλίας 15 Ε
- Αμοιρίδης Αθ. Ηλίας 20 Ε
- Αμοιρίδης Αθ. Στέφανος 20 Ε

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

Αξιότιμη/η κύριε/κυρία,

Με την παρούσα επιστολή θα ήθελα να σας συχαρώ για το έργο το οποίο επιτελείτε και το οποίο συμβάλλει στη διατήρηση της πολιτισμικής μας κληρονομιάς. Αυτό επιτυγχάνεται μεταξύ άλλων μέσω της διοργάνωσης πολιτιστικών εκδηλώσεων όπως τα «Υψηλάντεια» και της έκδοσης της ιστορικής εφημερίδας «Οφίτικα Νέα».

Θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι η πρόταση του Εργαστηρίου Νεοελληνικών Διαλέκτων του Πανεπιστημίου Πατρών με τίτλο "Pontus Carpathocia, Aivali: In Search of Asia Minor Greek (AMiGre, Αρ. Προγρ.: 527) έχει επιλεγεί προς χρηματοδότηση από το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση» με τη συγχρηματοδότηση του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου (ΕΚΤ) στο πλαίσιο του ερευνητικού προγράμματος «Θαλής». Η συγκεκριμένη πρόταση βαθμολογήθηκε με άριστα και πρώτευσε στην κατηγορία «Ανθρωπιστικές Επιστήμες, Επιστήμες Εκπαίδευσης, Επιστήμες Πολιτισμού-Εικαστικές Επιστήμες - Καλές Τέχνες».

Συνδυάζοντας την Πληροφορική, την Τεχνολογία Πληροφοριών και Επικοινωνίας και τη Θεωρητική Γλωσσολογία, το ερευνητικό έργο στοχεύει στην παροχή μιας συστηματικής και ολοκληρωμένης μελέτης των Ποντιακών, Καππαδοκικών και Αϊβαλιώτικων, τριών γλωσσικών συστημάτων που έχουν κοινή καταγωγή, έχουν εξελιχθεί παράλληλα και βρίσκονται αντιμέτωπα με την απειλή της εξαφάνισης. Θα προβεί στην επιστημονική ανάλυση συγκεκριμένων φαινομένων στο πλαίσιο της σύγχρονης γλωσσολογικής θεωρίας, και στην ψηφιοποίηση και αρχειοθέτηση γραπτού και προφορικού υλικού, παρέχοντας έτσι τη βιωσιμότητα μιας ευρύτατης πολιτιστικής κληρονομιάς.

Με την παρούσα επιστολή θα ήθελα να σας παρακαλέσω όπως μας αποστείλετε τα τεύχη της εφημερίδας σας (παιλιότερα ή νεώτερα) τα οποία θα ήταν μία σημαντική συμβολή στην επίτευξη των σκοπών και στόχων του ερευνητικού μας προγράμματος.

Με τους θερμούς μουαίρετισμούς,
Αγγελική Ράλλη

Καθηγήτρια Γλωσσολογίας

Διευθύντρια Εργαστηρίου Νεοελληνικών Διαλέκτων

ΟΦΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

Δίμηνη έκδοση ΤΟΥ ΠΟΝΤΙΑΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ "ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ" Ν. ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑΣ ΠΙΕΡΙΑΣ

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο ο πρόεδρος του Συλλόγου ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ : Βασίλης Παραδεισόπουλος 6937054415

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Τηλέφωνο - Fax: 23510 91291, E-mail: ipsilantis@hol.gr

WEB SITE : www.ipsilantis.gr

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Δ.Σ. Συλλόγου

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Τερζίδης Αριστείδης

Μεγαλόπουλος Ιωάννης

Σειταρίδης Δημοσθένης

Τερζίδης Βασίλειος

Σελιδοποίηση: Κανελλάτος Σπύρος - 23510 73333

Εκτύπωση: Τυπογραφείο "Παναγιώτης" - 23510 23625

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εσωτερικού

Φυσικά πρόσωπα : 10 ευρώ

Σύλλογοι - Κοινοότητες : 30 ευρώ

Τράπεζες - Επιχειρήσεις Α.Ε. 45 ευρώ

Εξωτερικού:

Για χώρες Ευρώπης 25 ευρώ

Για άλλες Ηπείρους 30 δολ. ΗΠΑ

Επιταγές - εμβάσματα:

Παπαργυροπούλου - Λυκίδου Μαρία

60100 Νέα Τραπεζούντα

*Χειρόγραφα δημοσιευμένα ή μη δεν επιστρέφονται

*Τα κείμενα εκφράζουν τις απόψεις των συντακτών τους και όχι του Συλλόγου "ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ"

The screenshot shows a website page with a header for 'ALEXANDROS YPSILANTIS' and a main content area with text and images. The text describes the organization's history and its commitment to preserving the Pontian Greek heritage. There are also some smaller text blocks and images scattered throughout the page.

Η ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Ενημερώνουμε τους φίλους του συλλόγου μας ότι έχει αναρτηθεί στο διαδίκτυο η ιστοσελίδα του με διεύθυνση www.ipsilantis.gr.

Η ιστοσελίδα περιέχει το ιστορικό του συλλόγου μας και τα διάφορα τμήματα του με τις δραστηριότητες τους. Υπάρχουν ιστορικά και λαογραφικά στοιχεία για την επαρχία του Όφους στον Πόντο. Υπάρχει αρχείο σε μορφή PDF της εφημερίδας του Συλλόγου μας «ΟΦΙΤΙΚΑ ΝΕΑ»

Επίσης ο επισκέπτης μπορεί να δει το φωτογραφικό αρχείο με φωτογραφίες από τις δραστηριότητες του Συλλόγου αλλά και με φωτογραφίες από την ζωή των κατοίκων της Νέας Τραπεζούντας από την ίδρυση της έως και σήμερα. Ο επισκέπτης της μπορεί επίσης να ενημερωθεί για την ίδρυση της Νέας Τραπεζούντας από τους πρόσφυγες που ήρθαν από τον Όφι του Πόντου.

Συνέχεια από τη σελ. 1

χορωδία του Συλλόγου μας, η οποία στη συνέχεια τραγούδησε κάλαντα διάφορων περιοχών, σκοπούς του Πόντου και έκλεισε την παρουσία της με τα απολυτίκια του Αγίου Ευγενίου του Τραπεζούντιου και Μεγάλου Βασιλείου. Στη συνέχεια το λόγο πήρε ο πρόεδρος του Συλλόγου κ. Παραδεισόπουλος Βασίλειος ο οποίος αφού ευχαρίστησε τους παρευρισκομένους για την παρουσία τους έκανε μία σύντομη αναφορά για την δράση του Συλλόγου. Ακολούθησε χαιρετισμός από τον πατέρα Βαρνάβα Λεοντιάδη ο οποίος και στην συνέχεια ευλόγησε και έκοψε την βασιλόπιτα του Συλλόγου μας. Τυχερός της βραδιάς στον οποίο έπεσε και το φλουρί ο Ιωάννης Κουμπρίδης ο οποίος έλαβε ως δώρο από το Σύλλογο ένα χάρτη του Πόντου του 1700 από το αρχείο του κ. Ιωάννη Μεγαλόπουλου.

Στη συνέχεια έγινε η καθιερωμένη απονομή του βραβείου «Χρήστος Τερζίδης» στους Οφίτικης καταγωγής εισαχθέντες μαθητές στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά και Τεχνολογικά Ιδρύματα της χώρας μας και του εξωτερικού.

Φέτος το βραβείο απονεμήθηκε σε 19 εισαχθέντες και ο Σύλλογος μαζί με το βραβείο έδωσε και από ένα βιβλίο του συγγραφέα OMER ASAN Οφίτικης καταγωγής με τον τίτλο «Ο Πολιτισμός του Πόντου».

Οι μαθητές που βραβεύθηκαν είναι:

Ο **Αβραμίδης Ιάσωνας** του Δημητρίου και της Ελένης, για την εισαγωγή του στη Σχολή Αστυνομίας Κομοτηνής.

Ο **Αστόγλου Κωνσταντίνος** του Δημητρίου και της Σεϊταρίδου Ζωής, για την εισαγωγή του στη Σχολή Αστυνομίας Αθηνών.

Η **Γρηγοριάδου Χαρίκλεια** του Δημητρίου και της Παναγιώτας Θεοδωράκη, για την εισαγωγή της στη Φιλοσοφική Σχολή του Α.Π.Θ.

Η **Ελευθερίου Μαρία** του Μανούσου και της Βασιλικής Αδαμίδου για την εισαγωγή της στο Παιδαγωγικό τμήμα του Πανεπιστημίου Στουτγκάρδης.

Η **Ελευθερίου Σοφία** του Μανούσου και της Βασιλικής Αδαμίδου, για την εισαγωγή της στην Οικονομική Σχολή του Πανεπιστημίου Λούτεβσμπουργκ Γερμανίας.

Ο **Ζανέτας Αλέξανδρος** του Ιωάννη και της Ελένης Τσουλιά, για την εισαγωγή του στο Παιδαγωγικό τμήμα του Πανεπι-

Η βυζαντινή και παραδοσιακή χορωδία του Συλλόγου μας

Εκδήλωση κοπής της Βασιλόπιτας Απονομή του βραβείου «Χρήστος Τερζίδης»

Κατά την απονομή των βραβείων "Χρήστος Τερζίδης" στους νεοεισαχθέντες με Οφίτικη καταγωγή σε ΑΕΙ και ΤΕΙ

στημίου Θεσσαλίας.

Ο **Καραγκιοζίδης Νικόλαος** του Γεωργίου και της Διονυσίας Σταυριανίδου, για την εισαγωγή του στο τμήμα Γεωγραφίας του Πανεπιστημίου Αιγαίου.

Η **Ορφανίδου Χαρίκλεια** του Γεωργίου και της Ευγενίας Παπαδοπούλου, για την εισαγωγή της στην φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Πατρών.

Η **Παναγιωτή Ζωή-Αλεξία** του Νικολάου και της Πολυχρονίδου Σοφίας, για την εισαγωγή της στο τμήμα Πολιτικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Κρήτης.

Ο **Σιώμος Χρήστος** του Ευαγγέλου και

της Γεωργιάδου Αγάπης, για την εισαγωγή του στη Σχολή Οικονομικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Κρήτης.

Η **Τερζίδου Θεοφανή** του Βασιλείου και της Κοκκινίδου Χαρίκλειας, για την εισαγωγή της στο τμήμα Πολιτισμικής Τεχνολογίας και Επικοινωνίας του Πανεπιστημίου Αιγαίου.

Ο **Κλάφας Ιωάννης** του Βασιλείου και της Ελένης Σουντουλίδου, για την εισαγωγή του στην Σχολή Αστυφυλάκων Γρεβενών.

Ο **Τερζίδης Χρήστος** του Περικλή και της Φωτεινής, για την εισαγωγή του στο

τμήμα Δασολογίας και Περιβάλλοντος του Α.Π.Θ.

Η **Κουμπρίδου Ιωάννα** του Ιωάννη και της Σαβατούλας Χριστοφορίδου, για την εισαγωγή της στη Σχολή Βρεφονηπιόκωμων των Τ.Ε.Ι. Θεσσαλονίκης.

Ο **Ορφανίδης Αναστάσιος** του Γεωργίου και της Ευγενίας Παπαδοπούλου, για την εισαγωγή του στο τμήμα Λογιστικής των Τ.Ε.Ι. Λάρισας.

Ο **Παπαδόπουλος Νικόλαος** του Χρήστου και της Σοφίας Σεϊταρίδου, για την εισαγωγή του στη Σχολή Μηχανολογίας των Τ.Ε.Ι. Σερρών.

Η **Σεϊταρίδου Βασιλική** του Σταύρου και της Βέρας Καραφουλίδου, για την εισαγωγή της στο τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων των Τ.Ε.Ι. Σερρών.

Ο **Σταυριανίδης Παναγιώτης** του Ιωάννου και της Μαρίας Γουμενάκη, για την εισαγωγή του στο τμήμα Πληροφορικής και μέσω των μαζικής ενημέρωσης των Τ.Ε.Ι. Πατρών.

Ο **Χαραλαμπίδης Νικόλαος** του Αναστασίου, για την εισαγωγή του στο τμήμα Μουσικής Τεχνολογίας και Ακουστικής των Τ.Ε.Ι. Κρήτης.

Από το Δ.Σ. του Συλλόγου.

ΑΠΟ ΔΩ ΚΙ ΑΠΟ ΚΕΙ

Του αιμνήστου
Παναγιώτη Σεϊταρίδη
Φιλολόγου Καθηγητή

Παιδικές αναμνήσεις από τα σχολικά χρόνια

Η ΘΕΣΗ ΜΟΥ μέσα στην αστερισμό της οικογένειας με επηρέασε ως ένα σημείο. Γεννήθηκα όγδοος ανάμεσα σε δώδεκα αδέρφια. Ήμουν όμως πέμπτος ανάμεσα σ' αυτά που επιζήσαμε. Μετά από μένα ακολουθούσαν άλλα τέσσερα. Είχα τρεις αδελφές μεγαλύτερες και τον πρωτότοκο αδερφό. Έτσι έπαιρνα εντολές από τον πατέρα μα και από τον μεγαλύτερο αδερφό τον Γιώργο. Αυτή η διπλή κηδεμονία έπαιξε το ρόλο της. Σε πολλές περιπτώσεις είδα να βρίσκει την εφαρμογή της στο πρόσωπό μου η θεωρία του Άντλερ, που αναφέρεται στη σημασία που έχει η σειρά των παιδιών μέσα στην οικογένεια.

Στα παιδικά μου χρόνια δέχτηκα την επιρροή της μάνας μου. Από τις τελευταίες τάξεις του Δημοτικού ίσαμε τις πρώτες τάξεις του Γυμνασίου της διάβαζα διάφορα θρησκευτικά έντυπα. Ανάμεσα σ' αυτά και τη Φυλλάδα της Παναγίας: «Αφορισμένος και καταραμένος ο λάρυγγας, όστις καταλύει Τετάρτην και Παρασκευήν κρέας και οψάρια». Τα λόγια αυτά της Φυλλάδας μου κάνανε μεγάλη εντύπωση. Χαράχτηκαν έντονα στην παιδική μου ψυχή και τα θυμάμαι ακόμα και σήμερα.

- Πολύ δύσκολος είναι ο δρόμος της σωτηρίας, Παναγιώτη, μου είπε. Κι οι αμαρτίες που μας βαραίνουν πολλές. Βλέπεις τι γράφει η Φυλλάδα!

Το παιδικό μου μυαλό τα είχε χαμένα. Δεν μπορούσα να προσθέσω τίποτα στα λόγια της μάνας. Η αδύναμη κρίση μου υποχωρούσε μπροστά στη σοβαρότητα που εμπνέει το γραφτό κείμενο. Κάποιος άριστος φόβος με κυριέψε την ώρα εκείνη. Ένιωθα ένοχος χωρίς να ξέρω γιατί.

Συχνά η μάνα μας έλεγε:

- Παιδιά μου, στο δεξί ώμο κάθεται ο Χριστός. Στον αριστερό ο Διάβολος. Όταν λέμε καλά λόγια, χαιρέται ο Χριστός και κλαίει ο Διάβολος. Όταν λέμε ά-

σχημα λόγια, χαιρέται ο Διάβολος και κλαίει ο Χριστός. Γι' αυτό πρέπει να λέτε πάντα καλά λόγια και ποτέ να μη λέτε ψέματα.

Τα λόγια αυτά με την τόσο παραστατική εικόνα, με επηρέασαν αρνητικά. Από μικρό παιδί σήκωνα στους αδύναμους ώμους μου το Χριστό και τον διάβολο. Με ακολουθούσαν παντού. Στο παιχνίδι, στο σχολείο, την ώρα του ύπνου και του φαγητού. Με παρακολουθούσαν και περιόριζαν την ελευθερία μου. Πολλές φορές μάλιστα έπαινα τον εαυτό μου να συμμαχεί με το Διάβολο παρά με το Χριστό. Ο Χριστός μου φαινόταν υπερβολικά σοβαρός και αυστηρός. Ούτε ένα αθώο ψεματάκι παιδικό ανεχόταν. Αμέσως έκλαιγε. Αυτές όμως οι μικροπαραχωρήσεις προς τον Διάβολο μου δημιουργούσαν κάποιο συναίσθημα ενοχής. Ήμουν υπό συνεχή παρακολούθηση και έλεγχο.

Τις καθημερινές έπαιζα με τ' άλλα παιδιά στη με-

γάλη αυλή του σπιτιού μας.

Λίγο πιο κάτω από τις δυο βυσσινιές, πάνω σε πλούσιο χορτάρι, γινότανε οι αγώνες πάλης. Ώρες ολόκληρες παλεύαμε. Δεν ήτανε βέβαια πάλη. Ήτανε ταυρομαχία. Γινότανε χωρίς κανονισμούς με τρόπο άγριο και πρωτόγονο. Έπρεπε ένας από τους δυο να παραδοθεί άνευ όρων! Όταν ο αγώνας ήταν αμφίροπος, σηκωνόμασταν με ξεσχισμένα παντελόνια, με γδαρμένα γόνατα κι αγκώνες. Τα μπαλωμένα ρούχα μας γινότανε καταπράσινα από την πρασινάδα.

Μ' άρεζε πολύ να σκαρφάζω στα δέντρα. Ανέβαινα στην πιο ψηλή κορφή. Τα ύψη με τραβούσαν. Όταν το κλαδί της κορφής δε βάσταζε το μικρό μου βάρος, πατούσα σε δύο κλαδιά. Με το αριστερό πατούσα στο ένα και με το δεξί στο άλλο και έγερνα το κορμί μου μια δεξιά μια αριστερά λυγίζοντας τα κλαδιά όσο έπρεπε για τις επικίνδυνες ακροβασίες μου. Μα το α-

γαπημένο μου δέντρο ήταν η τεράστια συκιά. Σκαρφάζω σαν σκίουρος στον κορμό της, πηδούσα από κλαδί σε κλαδί και έφτανα στη στέγη του σπιτιού με τις λαμαρίνες. Εκεί ψηλά σαν τον Χότζα άρχιζα να φωνάζω. Φώναζα ό,τι μου ερχότανε τη στιγμή εκείνη. Η περίσσια ζωή έπρεπε να εκκονωθεί.

Το σπίτι μας ήτανε πολύ κοντά στην αυλή του σχολείου της προσφυγιάς. Ένας δρόμος χώριζε το σπίτι μας από την αυλή του. Ο χώρος αυτός ήτανε τόπος συνάντησης. Σχηματίζαμε με αρκετούς καυγάδες τις ομάδες για παιχνίδι. Ο κάθε ομαδάρχης ήθελε να διαλέγει τους καλύτερους. Το πρώτο μας τόπι ήτανε από πανιά ραμμένα με σπάγγο. Τα Χριστούγεννα όμως παίζαμε με πραγματική μπάλα. Είχαμε φούσκες από σφαγμένα γουρούνια. Μόνο που ήτανε σαμπρέλα χωρίς εξωτερικό.

Η τεχνική εντωμεταξύ είχε προχωρήσει. Το πρώτο πάνινο τόπι αντικαταστάθηκε από το τόπι με τρίχες ζώων. Αλλά η σπουδαιότερη εφεύρεση ήταν η χρησιμοποίηση του καουτσούκ. Κάποιος είχε την ιδέα γύρω από ένα κομμάτι καουτσούκ να στρώσει τις τρίχες του ζώου. Έτσι κατασκευάστηκε η μπάλα που αναπηδούσε.

Όμως ποιος είπε πως ο κόσμος αυτός είναι ο καλύτερος δυνατός. Γιατί η ζωή δεν είναι μόνο παιχνίδι. Υπάρχουν και τα σχολεία και τα βιβλία και οι δάσκαλοι, που χαλούνε τον ωραίο κόσμο των παιδιών.

Το σχολείο μου ήτανε μικρό. Είχε δυο αίθουσες κι ένα μικρό γραφείο. Ήτανε το σχολείο της προσφυγιάς. Είχε κι ένα χαμηλό υπόγειο. Σ' αυτό έβρισκε κανείς πολλά και διάφορα πράγματα όλα βουτηγμένα μέσα σε παχιά σκόνη. Θρανία σπασμένα, παλιοί πίνακες, καρεκλοπόδαρα, γκουβάδες, μια χαλασμένη σόμπα και προπαντός καυσόξυλα. Σ' αυτό το υπόγειο έριχνα το ξύλο μου κάθε πρωί που ερχόμουν στο σχολείο, την ώρα μάλιστα που με έβλεπε και ο δάσκαλος.

Μετά την προσευχή ανεβαίναμε με τάξη τα οχτώ δέκα ξύλινα σκαλιά και περνώντας το μικρό ξύλινο πλατύσκαλο μπαίναμε στην αίθουσα. Μέσα στην τάξη ήμουν καρφωμένος στο θρανίο. Σεβόμουν πολύ τη μεγάλη βέργα που ήταν απάνω στην έδρα. Και ήταν γυαλισμένη και αστραφτερή από την πολλή χρήση. Ήταν από ξύλο κρυνιάς για να μη σπάει εύκολα. Κρυνιάς είχε πολλές το δάσος μας. Και οι Αρχαίοι από ξύλο κρυνιάς κατασκευάζανε τα όπλα τους. Κάτι ήξεραν κι αυτοί.

Το ξύλο την εποχή εκείνη ήτανε μέθοδος παιδαγωγική. Οι δάσκαλοι πιστεύανε πως όλα στον κόσμο μπορεί μια μέρα να καταργηθούν ή ν' αλλάξουν, το ξύλο όμως ποτέ. Με το ξύλο μάθαιναν τα παιδιά γράμματα. Με το ξύλο και την τιμωρία.

Το ξύλο αποτελούσε ολόκληρη ιεροτελεστία και θαυμάσια τεχνική. Ο μαθητής συνήθως έβγαινε από το θρανίο του και έπαιρνε θέση με μέτωπο προς το δάσκαλο και την τάξη, για να τον βλέπουν όλοι. Άπλωνε το χέρι του με τεντωμένη την παλάμη. Ο δάσκαλος σημάδευε με τη βέργα το τρυφερό και απλωμένο χέρι. Ο μαθητής δεν έπρεπε να τραβήξει το χέρι

του την ώρα που κατέβαινε η βέργα, γιατί κι αυτό ήταν ένα παράπτωμα. Ήταν ασέβεια προς το δάσκαλο και τη μέθοδο του σωφρονισμού και της μάθησης!

Θυμάμαι τους ποικίλους μορφασμούς του κάθε μπόμπιρα τη στιγμή που κατέβαινε στην παλάμη του η βέργα. Άλλος τραβούσε τα χείλη του προς τα μάγουλα και έδειχνε τα δόντια του, άλλος άνοιγε το στόμα του σε σχήμα όμικρον, άλλος έκλεινε τα μάτια του, άλλος στράβωνε το στόμα του δεξιά, άλλος αριστερά, άλλος τραβούσε το κεφάλι του προς τα πίσω κι άλλος γινότανε κόκκινος σαν παντζάρι καστανιάς. Κανένας δεν έκανε την ίδια γκριμάτσα με τον άλλο.

Αν είχε κανείς την έμπνευση να φωτογραφίσει τις στιγμές εκείνες, θα δημιουργούσε την ωραιότερη και πιο εντυπωσιακή συλλογή από γκριμάτσες στον κόσμο.

Στις τιμωρίες η τότε εκπαίδευση ήταν πολύ ευρηματική. Υπήρχαν πολλών ειδών τιμωρίες. Ο μαθητής υποχρεωνόταν να στέκεται όρθιος στη γωνιά με μέτωπο προς την τάξη, ή να στέκεται όρθιος με την πλάτη προς την τάξη κοιτώντας τον τοίχο. Αυτό το δεύτερο νομίζω πως ήταν πιο εξευτελιστικό και πιο γελοίο από το πρώτο. Να στέκεται όρθιος σ' ένα πόδι. Να μένει γονατιστός. Και τέλος η απομόνωση! Ο μαθητής μετά το σχολάσμα κλειδωνόταν μέσα στην αίθουσα μόνος του. Εκεί έπρεπε να περιμένει ώσπου να δοθεί η εντολή από το δάσκαλο να τον ελευθερώσουν. Η χειρότερη όμως τιμωρία στο σχολείο μας ήταν η απομόνωση στο υπόγειό του. Εκεί έκλειναν τους «βαρυποινίτες»!

Μέσα στο μικρό αυτό σχολείο, που οι σκάλες και τα πατώματά του έτριζαν κάτω από το βάρος των μικρών και αδύνατων προσφυγόπουλων, ένιωσα για πρώτη φορά ένα ζεστό και παράξενο αίσθημα. Αγάπησα για πρώτη φορά. Η αγάπη στην παιδική ηλικία είναι περιέργη. Είναι πρόωρη και ακαθόριστη και δεν εκδηλώνεται με όση τρυφερότητα θα νόμιζε κανείς. Η άγουρη και άπειρη καρδιά που δέχεται αναπάντεχα τον συγκλονισμό δεν ξέρει πώς να αντιδράσει. Ήθελα να βλέπω τα μάτια της, ν' ακούω τη ναζιάρικη φωνή της και να πιάνω το τρυφερό της χέρι στα παιχνίδια.

Όμως ώρες ώρες δε σταματούσα εδώ. Την κυνηγούσα στα διαλείμματα. Την έσπρωχνα. Πιανόμασταν στα χέρια. Μαλώναμε. Της έστριβα τα δάχτυλα, χωρίζαμε και πάλι σε λίγο κυνηγιόμασταν. Δεν ήξερα τι ζητούσα. Με ενδιέφερε να την απασχολώ και να βρίσκομαι πάντα κοντά της. Όμως ποτέ δεν της είπα τα αισθήματά μου, ούτε και έμαθα ποτέ τα δικά της για μένα, το λατίνο εραστή. Ήταν η πρώτη γνωριμία με την αγάπη. Έδωσα με το παιδικό μου μυαλό και τον ορισμό της: - Αγάπη είναι να θέλεις ν' ακούς τη φωνή της συμμαθήτριάς σου, να την κοιτάς στα μάτια και να θέλεις να πιάνεις το χέρι της στο «γύρω γύρω όλοι».

Κάθε Κυριακή πήγαινα στην εκκλησία. Με πήγαιναν δηλαδή. Ο δάσκαλος μας έβαζε στη γραμμή και έδινε το παράγγελμα της αναχώρησης. Τότε ένιωθα σαν αιχμάλωτος που τον οδηγούν βίαια σε στρατόπεδο συγκέντρωσης. Ήμουν πάντα ανήσυχος μέσα στην εκκλησία. Ο νούς μου ήταν στο παιχνίδι. Κοιτούσα γύρω τα εικονίσματα με τις παράξενες μορφές των αγίων. Όλοι ήτανε σκυθρωποί. Η χαρά έλειπε από τα πρόσωπά τους. Κανένα χαμόγελο. Ακόμα κι η Παναγιά που βαστούσε στην αγκαλιά τον μοναχογιό της έδειχνε θλιμμένη. Μα κι ο Χριστούλης ήτανε πολύ σοβαρός. Δεν έμοιαζε καθόλου μ' εμάς τα παιδιά. Ούτε γελούσε ούτε έκλαιγε. Ολάκερος αυτός ο σοβαρός κόσμος μου φαινότανε αλλόκοτος και ξένος. Γιατί, αλήθεια, να μην χαμογελάει ικανοποιημένος ο Χριστούλης στην αγκαλιά της μάνας του; Γιατί άραγε να τον ιστορούν οι αγιογράφοι μας πάντα σοβαρό και ποτέ να μη γελάει ή και να κλαίει; Αυτό δε μπόρεσα ποτέ να το εξηγήσω.

Παίζαμε όλη τη μέρα χωρίς να κουραζόμαστε. Όμως η ορθοστασία μέσα στην εκκλησία με κούραζε και δυσανασχετούσα. Αλλάζα πόδι κάθε τόσο και στηριζόμουν μια στο δεξί και μια στ' αριστερό. Για να περάσει η ώρα, που μου φαινότανε χρόνος, περιεργαζόμουν τους συμμαθητές μου που ήτανε (πιο) μπροστά από μένα. Χάζευα με την ξηλωμένη κωλότσεπη του Τέλη, τα καινούργια πέδιλα του Λάκη, το μπαλωμένο σακάκι του Βασίλη, την τρύπια κάλσα του Γιαννάκη. Μετρούσα κεφάλια και με πολλαπλασιασμό έβρισκα πόσα χέρια ή πόδια ή δάχτυλα αντιστοιχούν σ' αυτά.

Τον εκκλησιασμό τον θεωρούσα από τις μεγαλύτερες τιμωρίες. Με το παιδικό μου μυαλό δεν μπορούσα να καταλάβω γιατί οι μεγάλοι θέλουν να παιδεύονται κλεισμένοι ομαδικά μες στις εκκλησίες όρθιοι, ενώ έχουν τόσα ευχάριστα και χρήσιμα πράγματα να κάνουν.

Σαν τύχαινε καμιά φορά ν' απουσιάζει ο δάσκαλος για κάποιον λόγο, ο εκκλησιασμός δε γινότανε. Η Κυριακή εκείνη ήταν η καλύτερη Κυριακή. Πράγματι μέρα του Κυρίου, που τόσο πολύ αγαπούσε τα παιδιά και δεν ήθελε να τα τυραννούνε.

Εθελοντισμός-Προσφορά Καλός Σαμαρείτης

του Γιώργου Αραβίδη
Συνταξιούχο ΟΤΕ

Η Ανατολή του νέου έτους βρίσκει την πατρίδα μας μπροστά σε αυξημένες δυσκολίες. Αγωνιώδη ερωτήματα και ακανθώδη προβλήματα πληθαίνουν για το μέλλον όχι μόνο της χώρας μας, αλλά και την ανθρωπότητας ολοκλήρου. Ο κόσμος ζει έναν απειλητικό εφιάλη με το φάσμα της ανέχειας και της φτώχειας να αγχώνει τις ασθενέστερες κοινωνικές τάξεις. Κι εμείς; Ας μην αυταπατώμεθα. Ούτε η Ευρωπαϊκή Ένωση, ούτε οι Διεθνείς Οργανισμοί μπορούν να μας βοηθήσουν αποφασιστικά, αν δεν φροντίσουμε εμείς να βοηθήσουμε την Πατρίδα μας. Και τα έθνη παρακμάζουν και χάνονται, όταν λησμονούν την πνευματική τους κληρονομιά. Ιδιαίτερα εμείς οι Έλληνες ας μην ξεχνάμε, πως χωρίς πίστη στον Θεό, χωρίς αγάπη στην πατρίδα, χωρίς σεβασμό στην οικογένεια, χωρίς ηθικές αρχές, χωρίς αίσθημα ευθύνης και συνέπεια στις υποχρεώσεις μας, δεν μεγαλουργούμε. Θα το συνειδητοποιήσουμε; Θα αρθούμε στο ύψος των περιστάσεων, παραμερίζοντας τον εθνοκτόνο ατομισμό; Μας το ζητάει το μέλλον αυτού του τόπου, τα παιδιά μας, οι νέοι μας. Από μια δε εξαρτάται να προσελκύσουμε το έλεος και την παντοδύναμη προστασία του Θεού, για να είναι και το νέο έτος αληθινά ελπιδοφόρο.

Αγαπητοί μου συμπατριώτες ζούμε σε έναν μεταβαλλόμενο ή καλύτερα μεταλλασόμενο και γεμάτο σύγχυση κόσμο. Ακόμα είμαστε σε μια λεγόμενη παγκοσμιοποιημένη εποχή, έχουμε δυστυχώς αποξενωθεί ο ένας από τον άλλον και απομακρυνθήκαμε από τις ρίζες μας δηλαδή από τις διαχρονικές αξίες του ελληνοχριστιανικού μας πολιτισμού.

Ως πολίτες της κοινωνίας έχουμε υποχρέωση να συμπαρασταθούμε στους πάσχοντες συνανθρώπους μας, ώστε να συμβάλλουμε στην ποιοτική αναβάθμιση της ζωής τους, σαν ισότιμα μέλη της κοινωνίας μας.

Τον τελευταίο καιρό γίνεται πολύς λόγος για τον εθελοντισμό. Η ανακήρυξη του 2011 ως ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΕΤΟΥΣ ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΥ έγινε με απόφαση του συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης με βασικό σκοπό την ενθάρρυνση και την υποστήριξη συνθηκών στην κοινωνία των πολιτών που ευνοούν τον εθελοντισμό καθώς και την ενίσχυση της προβολής των εθελοντικών δραστηριοτήτων στην Ε.Ε. Αγαπητοί μου ο εθελοντισμός ξεπερνά τα όρια της φιλανθρωπίας, αφορά πράξεις και όχι λόγια. Στοχεύει στην εξέλιξη της κοινωνίας και των μελών της, σύμφωνα με τις αρχές της δικαιοσύνης, της ισότητας και της αλληλεγγύης.

Με την εμπειρία μου στην ζωή και με τις ελάχιστες γνώσεις μου διαπιστώνω ότι είναι αδύνατον να αντιμετωπισθούν οι μεγάλες σημερινές κοινωνικές και οικονομικές ανάγκες ή οι πολιτιστικές προκλήσεις χωρίς την συμμετοχή όλων μας, χωρίς την έμπρακτη έκφραση της κοινωνι-

κής μας αλληλεγγύης ή της πολιτιστικής μας συνεισφοράς. Ο εθελοντής είναι πάντοτε παρών, ενεργός, έτοιμος να δώσει όλο του τον εαυτό χωρίς αντάλλαγμα, χωρίς ανταμοιβή ή ευχαριστώ, αλλά με χαρά για την προσφορά αγάπης και ως καλός Σαμαρείτης όπως αισθάνεται και εσωτερική αγαλλίαση σε έναν τόσο σημαντικό θεσμό.

Η τέλεια προσφορά είναι αυτή του καλού Σαμαρείτη. Βρήκε τον πληγωμένο άνθρωπο, περιποιήθηκε τις πληγές του, τον πήγε στο πανδοχείο και το τελειότερο, είπε στον πανδοχέα πως «αν ξοδέψεις παραπάνω γι' αυτόν, όταν επιστρέψω θα σε πληρώσω». Σε έναν άγνωστο. Και ασφαλώς δεν ζήτησε ούτε περίμενε τίποτα, ούτε ένα ευχαριστώ. Προσφορά στην τέλεια μορφή της. «Πορεύου και συ ποιεί ομοίως» λέγει ο Χριστός στο κατά Λουκά Ευαγγέλιο 1-37.

Ολόκληρη η ζωή του ανθρώπου καθορίζεται από την προσφορά και τον εθελοντισμό. Οι γονείς προσφέρουν στα παιδιά τους, τα παιδιά με τη σειρά τους στους γονείς. Αλλά και στους αγνώστους προσφέρει κανείς. Ακόμα ο εθελοντισμός είναι μια έκφραση του Ανθρωπισμού και ο αντίποδάς του είναι ο άκρατος ατομισμός. Το εγγενές αίσθημα της προσφοράς διακρίνει τους

Έλληνες ως ιδέα που μας εκφράζει και οδηγεί σε πολλές εθελοντικές δραστηριότητες. Η σχέση αυτή της προσφοράς είναι αμοιβαία. Όταν προσφέρεις αγάπη, προσφέρεις στον εαυτό σου, εισπράττεις στο πολλαπλάσιο. Η προσφορά αυτή είναι πηγή προσωρινής ικανοποίησης και πραγμάτωσης, πηγή ψυχικής ευφορίας και πλή-

ρωσης. Με το να αισθάνεσαι χρήσιμος στους άλλους χτίζεις την εικόνα του εαυτού σου με αυτοεκτίμηση. Με τη δημιουργική απασχόληση αξιοποιείς τις ικανότητές σου και αποκτάς χρήσιμες γνώσεις και εμπειρίες. Όλα αυτά εντάσσονται στα μέσα της λεγόμενης θετικής ψυχολογίας με στόχο την ικανοποίηση, την αισιοδοξία και τελικά την ευτυχία του ατόμου. Ο άνθρωπος δραπτεύει από τη μοναξιά και τον εγωιστικό αυτοεγκλωβισμό στα προβλήματά του.

Συμπέρασμα. Γίνε λοιπόν εθελοντής, πρόσφερε ό, τι και όσο μπορείς χωρίς να περιμένεις ανταπόδοση και η χαρά που θα νοιώσεις θα είναι καθαρή και άδολη, γιατί η ψυχή διψάει να προσφέρει. Και όταν γίνει η προσφορά αισθάνεται αγαλλίαση.

Σημείωση: Η εθελοντική ομάδα δράσης της περιφερειακής ενότητας Πιερίας οι «ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΟΙ» δημιουργήσαμε το κοινωνικό παντοπωλείο που βρίσκεται στην οδό Υψηλάντου 2 Κατερίνη (κοντά στην πλατεία Δημαρχίας) και λειτουργεί από 1-1-2012 κάθε Σάββατο από τις 12:00 έως τις 14:00. Όσοι συμπολίτες μας επιθυμούν να ενισχύσουν την προσπάθεια αυτή, μπορούν να προσφέρουν τρόφιμα, ρούχα, φάρμακα (συνεργαζόμαστε με τους Γιατρούς χωρίς σύνορα) παιχνίδια και βιβλία. Η παράδοση στις κοινωνικά ευπαθείς ομάδες θα γίνεται μόνο μετά από τηλεφωνική επικοινωνία με τις δικαιούχες οικογένειες.

Είμαστε μια μεγάλη σε αριθμό εθελοντική ομάδα (οι «Αλληλέγγυοι») και σκοπός μας είναι να βοηθήσουμε τις ευπαθείς κοινωνικές ομάδες λόγω της οικονομικής κρίσης που μαστίζει όλους μας και φυσικά η προσπάθεια αυτή θα έχει συνέχεια.

Για περισσότερες πληροφορίες στον υπεύθυνο κ. Γιώργο Κ. Κωτίδη κιν. 6977404637 Κατερίνη

Από το μέλος της εθελοντικής ομάδας δράσης (οι «Αλληλέγγυοι») Αραβίδη Γεώργιος τηλ. 2351021100

Αγία Άννα

ρισμού στους Έλληνες και Ρώσους τουρίστες, είναι η έναρξη εργασιών συντήρησης και ανάδειξης σε άλλους δύο ναούς της Τραπεζούντας, την Αγία Άννα και την Παναγία Θεοσκεπάστη. Η ναός της Αγίας Σοφίας βρίσκεται περίπου 3χλμ. δυτικά από το κέντρο της πόλης, στην συνοικία Φατίχ, σε χαμηλό λόφο κοντά στη θάλασσα. Ο ναός των Μεγάλων Κομνηνών, συνέχισε να λειτουργεί ως εκκλησία μέχρι το 1509, ενώ το 16ο αιώνα πιθανότητα μετατράπηκε σε τζαμί. Κατά το 19ο αιώνα, ο χώρος εγκαταλείφθηκε και κατά καιρούς χρησιμοποιήθηκε ως στρατιωτική αποθήκη, νοσοκομείο και ξανά τζαμί μέχρι το 1958.

Άγιος Φίλιππος- Κουντρετίν Τζαμί σήμερα

Άγιος Φίλιππος

τροπή του πρώτου μητροπολιτικού ναού της Παναγίας Χρυσοκέφαλου σε κύριο μουσουλμανικό τέμενος της πόλης, ο ναός του Αγίου Φιλίππου αποτέλεσε τον δεύτερο μητροπολιτικό ναό. Όμως και αυτός το 1665 μετατράπηκε σε μουσουλμανικό ευκτήριο οικό, και τη θέση του ως μητρόπολης πήρε ο ναός του Αγίου Γρηγορίου Νύσσης, ο οποίος δυστυχώς δε διασώζεται.

Άγιος Ανδρέας - Νακίπ Τζαμί σήμερα.

Ο ναός βρίσκεται στην παλαιά κάτω πόλη της Τραπεζούντας (κάτω μαχαλά των Ελλήνων), στη σημερινή συνοικία Παζάρ – Καπί. Πρόκειται για τρίκλιτη καμαροσκεπή βασιλική με νάρθηκα του 10ου-11ου αιώνα και μεταγενέστερο θολοσκεπές προστώο στη βόρεια πλευρά. Πιθανόν πρόκειται με τον Άγιο Ανδρέα, σύμφωνα με την παράδοση που διασώζουν οι περιηγητές, αλλά η σύγχρονη έρευνα θεωρεί το θέμα ανοιχτό. Μετά την Οθωμανική κατάκτηση του Πόντου μετατράπηκε σε τζαμί και ο ζωγραφικός διάκοσμος του ναού επιχρίστηκε.

Παναγία Χρυσοκέφαλος – Φατιχ Ορτα Τζαμί σήμερα

Η Παναγία Χρυσοκέφαλος ήταν ο πρώτος μητροπολιτικός ναός της Τραπεζούντας. Αποτελούσε το καθολικό μεγάλο μοναστηριακού συγκροτήματος που βρισκόνταν στο κέντρο της βυζαντινής Τραπεζούντας. Σήμερα βρίσκεται στη λεωφόρο Ζάγκνος Καντέσι. Στα χρόνια της Αυτοκρατορίας των Κομνηνών η Χρυσοκέφαλος απέκτησε αυτοκρατορική λειτουργία ως ο ναός όπου γίνονταν οι επίσημες τελετές και κυρίως οι αυτοκρατορικές στέψεις. Υπήρξε ο επίσημος αυτοκρατορικός και ταφικός ναός των αυτοκρατόρων, γι' αυτό και μνημονεύεται στις πηγές ως «μεγάλη εκκλησία». Μέχρι το 1918 διασώζονταν στο περίβολό του ο τάφος του Αλέξιου Δ' Κομνηνού. Σύμφωνα με την παράδοση, ονομαζόταν «Χρυσοκέφαλος» λόγω της χάλκινης επικάλυψης του τρούλου του ναού, που από μακριά φάνταζε χρυσός. Πρόκειται για κτήριο του 10 αιώνα το οποίο όμως γνώρισε πολλές διαδοχικές φάσεις. Από το 1461 θεωρείται το κεντρικότερο τζαμί της πόλης. Σήμερα ο ναός είναι επισκέψιμος και για τους Χριστιανούς.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ

ΣΤΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑΣ

Κείμενο-φωτογραφίες
Δημοσθένης Β. Σεϊταρίδης
Δικηγόρος-Ιστοριοδίφης

Κατά τη διάρκεια της επίσκεψής μου, πέρυσι το καλοκαίρι, στην Τραπεζούντα, κατάφερα να εντοπίσω και να φωτογραφίσω τις εκκλησίες της πόλεως που μέχρι σήμερα έχουν σωθεί.

ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ

Ο αυτοκρατορικός αυτός ναός των Κομνηνών είναι το μοναδικό βυζαντινό μνημείο, μαζί με την Παναγία Σουμελά, σε ολόκληρο τον Πόντο που έχει αναστηλωθεί και λειτουργεί σήμερα ως μουσείο και αρχαιολογικός χώρος. Πάντως χαρακτηριστικό της προσοχής που δίνει το Τουρκικό Υπουργείο Του-

Ο ναός του Αγίου Φιλίππου στην Τραπεζούντα βρισκόταν εκτός της τειχισμένης πόλης, στη νοτιοδυτική γωνία του αρχαίου λιμανιού Δαφνούντα το οποίο έχει μπαζωθεί. Σήμερα βρίσκεται στην οδό Κουντρετίν Σοκάκ, κοντά στο λιμάνι της Τραπεζούντας. Μετά τη μετα-

Αγία Σοφία

Αγία Ιωάννης

Παναγία Χρυσοκέφαλος

σημαντικό πνευματικό κέντρο στο οποίο λειτουργούσε σκριπτόριο και σχολή αστρονομίας. Η τουρκική ονομασία Γενί Τζουμά Τζαμί (Τέμενος της Νέας Παρασκευής) οφείλεται σύμφωνα με την παράδοση στο ότι ο Σουλτάνος Μωάμεθ Β΄ ο Πορθητής τέλεσε εδώ την πρώτη του προσευχή της Παρασκευής (μέρας προσευχής για τους Μουσουλμάνους) μετά την κατάληψη της πόλης της Τραπεζούντας τον Αύγουστο του 1461.

Ναός Παναγίας Θεοσκέπαστου

Βρίσκεται στην άκρη της οικισμένης περιοχής στις πλαγιές του όρους Μίθριον, του σημερινού Μποζ-Τεπέ, στη νοτιοανατολική πλευρά της πόλης, ανάμεσα στο λιμάνι και την Ακρόπολη. Ο λαξευτός ναός της Παναγίας της Θεοσκέπαστης ιδρύθηκε στη θέση ενός αγιάσματος.

Η επωνυμία «Θεοσκέπαστος» αποδόθηκε μάλλον στο καθίδρυμα από τα χρόνια της ίδρυσης του. Η ονομασία ερμηνεύεται από την παράδοση για τις σωτήριες παρεμβάσεις της Θεοτόκου σε εποχές κινδύνων για την πόλη. Η ίδρυση του ναού συνδέεται και τοποθετείται στο δεύτερο ήμισυ του 14ου αιώνα. Κτήτορες της μονής ήταν ο Αλέξιος Γ΄ Μεγάλος Κομνηνός (1349- 1390), η σύζυγός του Θεοδώρα Καντακουζηνή και προπάντων, η μητέρα του Ειρήνη.

Άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος

Ο Άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος της Πέτρας βρίσκεται στην παλαιά κάτω πόλη, στη σημερινή συνοικία Χιζιρμπέη. Σύμφωνα με τις πηγές χτίστηκε το 1306 από επιφανείς Τραπεζούντιους. Ο αρχικός ναός δεν διασώζεται, καθώς ανοικοδομήθηκε εκ θεμελίων το 1856 από τον μητροπολίτη Κωνσταντίο Α΄. Η αρχιτεκτονική του νέου ναού ακολουθεί τα πρότυπα της εποχής των Μεγάλων Κομνηνών και θυμίζει τον Άγιο Ευγένιο. Το κτίριο σήμερα αποτελεί μέρος του Δημοτικού Σχολείου Κουλεντιμπί.

Αγία Άννα

Η αρχαιότερη σωζόμενη εκκλησία της Τραπεζούντας βρίσκεται στο κέντρο της πόλης, στη δυτική απόληξη του Ουζούν Σοκάκ. Ανήκει στον σπάνιο για την περιοχή αρχιτεκτονικό τύπο της τρίκλιτης καμαροσκεπαστής βασιλικής. Από την επιγραφή πάνω από τη νότια είσοδο γνωρίζουμε ότι ο ναός οικοδομήθηκε από τον τοπικό αξιωματούχο Αλέξιο το 884/5 επί Βασιλείου Α΄. Θα αναστηλωθεί και θα αποτελεί τμήμα του Αρχαιολογικού Μουσείου της αγίας Σοφίας.

Άγιος Ευγένιος- Γενί Τζουμά Τζαμί σήμερα.

Η μονή του Αγίου Ευγενίου ήταν χτισμένη 190μ. ανατολικά της ακρόπολης της Τραπεζούντας σε μια φυσικά οχυρή

θέση, πάνω στον ομώνυμο λόφο, στον οποίο κατά την παράδοση είχε καταφύγει ο άγιος πριν το μαρτύριό του. Σήμερα βρίσκεται στην οδό Τζαμί Σοκάκ της συνοικίας Γενί-Τζουμά. Η ανέγερση του αρχικού ναού χρονολογείται πριν από τον 11ο αιώνα. Όλοι οι

Μεγάλοι Κομνηνοί, από τον Αλέξιο Α΄ ως τον Αλέξιο Γ΄, προσπάθησαν να συνδέσουν το όνομά τους με το αφιερωμένο στον προστάτη άγιο της δυναστείας καθίδρυμα. Η μονή του Αγίου Ευγενίου αποτελούσε και

Άγιος Ευγένιος

Παναγία Θεοσκέπαστη

Αγία Άννα

Άγιος Ανδρέας

Ο Άγνωστος Λάμπρος Τσεργίνης

του Χρήστου Γιανταμίδη
Απόστρατου Αξιωματικού
του Πολεμικού Ναυτικού

Αλήθεια, ποιός από εσάς γνωρίζει ποιός ήταν ο Λάμπρος Τσεργίνης και από πού κρατάει η σκούφια του, ποιός γνωρίζει έναν πατριώτη που πολέμησε για την απελευθέρωση του Έθνους μας και στη συνέχεια από το γένος αυτού γεννήθηκε ο γέρος του Μοριά, ο ήρωας που έφερε την ελευθερία στο Έθνος με τους αγώνες του κατά των Τούρκων κατακτητών, καθώς αποτέλεσε τη καρδιά και τη κεφαλή του απελευθερωτικού αγώνα του 1821.

Πώς το επώνυμο Τσεργίνης μετονομάστηκε σε Κολοκοτρώνης

Λοιπόν, ας ξεκινήσουμε από την αρχή ή μάλλον ας πάμε μερικούς αιώνες πίσω, μόνο πέντε. Συγκεκριμένα στα 1532, όταν ο Άντρεας Ντόρια, ναύαρχος από την Γένοβα, ξεσήκωσε τους σκλαβωμένους Έλληνες σε επανάσταση. Από τα ηρωικότερα πρόσωπα που συμμετείχαν στην επανάσταση ήταν και οι Τσεργίνηδες από το Ρουπάκι του Λιονταριού.

Στην συνέχεια το 1611, ο Γάλλος δούκας απο το Νέβερ, παρακίνησε τους Έλληνες και πάλι σε επανάσταση. Όπως σε όλες τις επαναστάσεις οι Τσεργίνηδες παρόντες, έτσι και σε αυτήν ο Λάμπρος Τσεργίνης, μαχόμενος, ταμπουρώθηκε πίσω απο μια κοτρώνα πολεμώντας με το καριοφύλι του τους επιτηθέμενους Τούρκους και κυριολεκτικά κόλλησε σε αυτήν την κοτρώνα, θερίζοντας αδιάκοπα τους Τούρκους, ενώ οι σύντροφοί του υποχωρούσαν, αφήνοντάς τον μόνο στο πεδίο της μάχης, αλλά ο Λάμπρος Τσεργίνης δεν μπορούσε να σηκωθεί γιατί ήταν βαριά λαβωμένος και ακινητοποιημένος λόγω του τραυματός του στην κοτρώνα.

Τότε τον βλέπει ένας από τους συ-

ντρόφους του, που δεν γνωρίζει τους λόγους και λέει στους άλλους «Τηράτε, ωρέ, τον Λάμπρο που κόλλησε στην κοτρώνα και δεν λέει να σηκωθεί». Από τότε δόθηκε στο επώνυμο της γενιάς τους η προσωνυμία Κολοκοτρώνης. Η οποία στην συνέχεια ταυτίστηκε με την προσωνυμία του ηρωισμού και της δόξας κατά τους απελευθερωτικούς χρόνους

Οι ιστορικές για την πατρίδα μάχες των Κολοκοτροναίων πλέον συνεχίζονται

Στα 1667, συμμετέχουν με τους Ενετούς στους τρομερούς εκείνους πολέμους για την Κρήτη.

Μετά από 48 χρόνια το 1715, ο Δήμος Κολοκοτρώνης με τον γιο του, τον Μπότσικα, πολεμά τον Ασουμά πασά.

Ο γιος του Μπότσικα, ο Γιαννάκης Κολοκοτρώνης είναι παππούς του θρυλικού Θεοδώρου Κολοκοτρώνη.

Στα 1779 στην Τρίπολη ο Κωνστα-

ντής Κολοκοτρώνης, πατέρας του Θεοδώρου Κολοκοτρώνη, μάχεται με 500 Μωραίτες κλέφτες εναντίον Τουρκοαρβανιτών του Μοριά. Στην συνέχεια στις 19 Ιουνίου 1780, μπλοκαρίστηκε σε ενέδρα που του έστησαν 6 000 Τούρκοι με τον Χασάν πασά. Μετά από πολυήμερες μάχες και βαριά τραυματισμένος, συλλαμβάνεται και θανατώνεται δια πνιγμού. Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης λοιπόν ο απόγονος του Λάμπρου Τσεργίνη γεννήθηκε στις 3 Απριλίου 1770. Ο πατέρας του, ο Κωνσταντής Κολοκοτρώνης στα απομνημονεύματά του γράφει «γεννήθηκε στα 1770, Απριλίου 3, την Δευτέρα της Λαμπρής, εις ένα βουνό, εις ένα δένδρο από κάτω, εις την παλαιά Μεσσηνία, ονομαζόμενο Ραμαβούνι.

Μετά τον πνιγμό του πατέρα του από τους Τούρκους, η οικογένεια του Θ.Κολοκοτρώνη για να αποφύγει την δίωξη από τους Τούρκους διέφυγε στην Μυλιά της Μάνης και στην συνέχεια στην Αλωνίστανα. Σε ηλικία 13 ετών, ο Θ. Κολοκοτρώνης κουβαλούσε ξύλα από τον δάσος, πουλώντας τα στην Τρίπολη για να επιβιώσει αυτός και η μητέρα του που ήταν υφάντρια.

Γεννήθηκε σε μια εποχή βαριά σκλαβιάς. Από παιδί έζησε με το κλέφτικο τραγούδι, έζησε με τα μοιρολόγια των μανάδων για τον σκοτωμό των παιδιών και των συζύγων τους από τους Τούρκους. Ολα αυτά επηρέασαν την παιδική του ψυχосύνθεση, κάνοντας όνειρα, κάποτε να επελευθερώσει το Έθνος.

Για τον ιερό αυτό σκοπό, παιδί, μόλις 15 ετών, ανέβηκε στα βουνά για να συναντήσει και συνενωθεί με τα παληκάρια του φημισμένου πρωτοκλέφτη Ζαχαριά. Παρά την μικρή του ηλικία γρήγορα αναγνωρίστηκε ως αρχηγός μαζί με τον Ζαχαριά και τον Θανάση Πετμεζά. Πήρε την αρχηγία με το σπαθί του, κατά τα κοινώς λεγόμενα, και ας ήταν μόνο 15 ετών.

Από το 1804 βρίσκονταν τότε στην Ζακύνθο και τότε στο Μοριά. Το 1810 ευρισκόμενος στην Ζάκυνθο κατατάχθηκε στο Ελληνικό πεζικό που ιδρύθηκε από τους Άγγλους με τον βαθμό του Λοχαγού και σε δύο χρόνια προήχθη στον βαθμό του Ταγματάρχη.

Μετά την ολοκληρωτική ήττα που υπέστη ο Ναπολέων στο Βατερλώ, οι Άγγλοι διέλυσαν το Ελληνικό σύνταγμα πεζικού, και ως εκ τούτου ο Θ. Κολοκοτρώνης απολύθηκε λαμβάνοντας ως αποζημίωση 1200 τάλληρα. Με τα χρήματα της αποζημίωσης έκανε τον ζέμπορο για να ζήσει την οικογένειά του που αποτελούνταν από την μάνα του, την γυναίκα του, την Κατερίνα και τα πέντε παιδιά του, τρία αγόρια και δύο κορίτσια.

Όσο παρέμενε στην Ζάκυνθο, μακριά από τον τόπο του, τον έτρωγε η νοσταλγία που ήταν μακριά του. Συχνά ανέβαινε στις πλαγιές του κάστρου με τον μικρότερο γιο του τον Κολίνο, από όπου του έδειχνε τα βουνά του Μοριά, που θαμπά φαίνονταν στο βάθος του ορίζοντα, λέγοντάς του «εκεί παιδί μου ζήσανε οι παππούδες μας... μα τώρα τον τόπο μας τον πατάνε Τούρκοι» και δάκρυζε από το παράπονό του που βρίσκονταν μακριά του. Βλέποντάς τον ο μικρός του γιος τον ρωτούσε, όπως ακριβώς περιγράφεται στο δημοτικό τραγούδι «τι έχεις πατέρα μου και κλαίς και βαριαναστενάζεις, βλέπω την θάλασσα πλαταία και τον Μοριά αλλάργα, με πήρε το παράπονο και το μεγάλο ντέρτι...».

Το 1818 ο Αλέξανδρος Υψηλάντης απέστλησε τον Πάγκαλο για να τον μιλήσει στην Φιλική Εταιρεία. Στην προσπάθειά του (ο Πάγκαλος) όπως συνηθίζονταν για κάθε υποψήφιο πρόσωπο για ένταξη στην Φιλική Εταιρεία, έλεγε μισόλογα, με επιφυλακτικότητα και τότε ο Θ. Κολοκοτρώνης τον διέκοψε απότομα λέγοντάς του «Μίλα ξάστερα, δεν ταιριάζουν σε μένα μισά λόγια, χρόνια τώρα τρέμει το φυλλοκάρδι μου, λαχταρώντας να ακούσει τούτο το μεγάλο μαντάτο, επιτέλους ήρθε η ώρα του λυτρωμού» και ορκίστηκε την 1 Δεκεμβρίου 1918 στον Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου στην Ζάκυνθο. Από εκείνη την στιγμή άρχισε τον ιερό αγώνα για την απελευθέρωση του Έθνους, κάνοντας πραγματικότητα το παιδικό του όνειρο μετά από ανελέητες μάχες και κάτω από την δική του ηγεσία στα πεδία των μαχών, έχοντας εις το διηνεκές στο νου το «Υπεράνω όλων η Πατρίς».

Αυτός είναι ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, το γένος Τσεργίνη, αναμφίβολα η μεγαλύτερη μορφή της επανάστασης. Ο ήρωας που πολεμήθηκε πολύ από την τότε πολιτική ηγεσία του Ελληνικού κράτους, για την Ελευθερία του οποίου θυσιάσε την προσωπική και οικογενειακή του ζωή, που φυλακίστηκε και καταδικάστηκε άδικα από το ίδιο το Ελληνικό κράτος που για την ανεξαρτησία του πολέμησε.

Έζησε τα υπόλοιπα χρόνια της ζωής του στην Αθήνα και πέθανε στις 4 Φεβρουαρίου 1843. Πέθανε φτωχός αλλά δοξασμένος, άρχοντας, σύμφωνα με την αρχαία ρήση του Ισοκράτη που αναφέρει ότι «από την διαχείριση των κοινών να φεύγεις όχι πιο πλούσιος αλλά πιο δοξασμένος» και σύμφωνα με τον Πλάτωνα που υποστηρίζει ότι «ο πραγματικός άρχοντας δεν είναι φτιαγμένος από την φύση να αποβλέπει στο δικό του συμφέρον αλλά στο συμφέρον των πολιτών».

Πέθανε λοιπόν την 4η Φεβρουαρίου 1843, αφού προηγουμένως με τους αγώνες του συνετέλεσε αποφασιστικά και αποτελεσματικά στην απελευθέρωση της Πελοποννήσου, θέτωντας έτσι τα θεμέλια για την ίδρυση του Ελληνικού κράτους.

Υ.Γ.: Περισσότερα για τον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη αναφέρθηκαν σε προηγούμενο τεύχος

Αναλύοντας τον χρόνο που πέρασε

Του Τερζίδη Αριστείδη
«Δίκαιος»

συνέχεια από τη σελ. 1

- Δεύτερη εκδήλωση του Συλλόγου, η Γενική Συνέλευση των μελών και ο οικονομικός απολογισμός από τις 22/2/2010 έως 31/1/2011.

- Επόμενη εκδήλωση ήταν η γιορτή των Τριών Ιεραρχών. Τιμή στο Δάσκαλο. Έγινε για πρώτη φορά μνημόσυνο για όλους τους Δασκάλους και Καθηγητές με Οφίτικη καταγωγή, και όσοι ξένοι Δάσκαλοι πέρασαν με θητεία τους απ' το χωριό.

- **Φεβρουάριος.** Ευχάριστο γεγονός για τον συγχωριανό μας Αναστάσιο Μικρόπουλο που στις 22/2 έγινε 104 χρόνων και στις 22/2 φέτος έγινε 105 ετών. Ο Θεός να του δίνει υγεία και καλά γεράματα.

- **Απρίλης.** Εικοστά τρίτα (23) Υψηλάντεια του Συλλόγου. Όπως κάθε χρόνο είχαν μεγάλη επιτυχία όλες οι εκδηλώσεις όπως: Ομιλίες, θεατρικά, αυγομαχίες τουρνουά σκάκι, έκθεση φωτογραφίας, έκθεση ζωγραφικής και η παρουσία της Βυζαντινής χορωδίας στο χωριό και στην πόλη των Σερρών.

- **Ιούνιος.** Το Τηνιαγωγείο του χωριού παρουσίασε θεατρικό δρώμενο στην πλατεία του χωριού και εντυπωσιάσαν οι μικροί καλλιτέχνες και καταχειροκροτήθηκαν.

- **Αύγουστος.** Ο Σύλλογος συμμετείχε με το χορευτικό μας στο Φεστιβάλ παραδοσιακών χορών στην Νέα Σαμψούντα Πρεβέζης.

- **Αύγουστος.** Έγινε το καθιερωμένο πανηγύρι στο χωριό. Το Οφίτικο συναπάντημα (αντάμωμα) στις 13 και 14 Αυγούστου. Οι χωριανοί και φίλοι του Συλλόγου τίμησαν την εκδήλωση.

- Στον χρόνο που πέρασε δεχτήκαμε πολλά βιβλία δωρεά για την Δανειστική Βιβλιοθήκη του χωριού, και ελπίζουμε φέτος να είναι έτοιμος ο χώρος της βιβλιοθήκης.

- Ευχάριστο γεγονός που χτίζονται τρία (3) νέα σπίτια στο χωριό και θα κατοικηθούν σύντομα, το ένα του Στράτου Τσιβούλη.

- Ευχάριστο γεγονός που επέστρεψε από την Γερμανία η δεκαμελής οικογένεια του κ. Γιώργου Τσουνίδη, τους καλωσορίζουμε.

- Επίσης μια νέα οικογένεια ήρθε στο

χωριό. Είναι του κ. Πάρη Παπαγεωργίου με τέσσερα παιδιά, τους καλωσορίζουμε. Ο κ. Πάρης αγόρασαν το σπίτι του Λευτέρη Ναθαναήλ και της Νατάσας Μαυροματίδου που έφυγαν από το χωριό μας. Λυπηθήκαμε πολύ για την αναχώρηση αυτή.

- Στην εφημερίδα μας τα Οφίτικα Νέα είχαμε εξελίξεις. Φέτος συμπληρώσαμε (91) φύλλα από την έκδοση της. Και 10 φύλλα των «Νέων του Όφι» σύνολον 10+91=101 φύλλα, τα εκατοστήσαμε που λένε. Εγώ θέλω να σταματήσω λίγο παραπάνω για να τονίσω το γεγονός. Είναι πολύ σημαντικό αυτό που κάνει ο Σύλλογος μας Υψηλάντης. Είναι ένα γεγονός πολιτισμικό, πατριωτικό, λαογραφικό που ενώνει τους απανταχού Οφίτες και φίλους μας. Η εφημερίδα μας διαβάζεται σε όλον τον κόσμο, όπου είναι διασκορπισμένοι χωριανοί και φίλοι μας. Είναι ο καθρέπτης του χωριού όπου κοιταζόμαστε όλοι μέσα του και δείχνει τον βαθμό του πολιτισμού που έχουμε σαν Σύλλογος, σαν χωριό, στην ΠΙΕΡΙΑ και παντού όπου μας διαβάζουν. Γι' αυτό αγωνιζόμαστε για την ποιότητα των άρθρων και των θεμάτων που δημοσιεύουμε. Αρθρογραφούν: Παιδιά, νέοι απλοί άνθρωποι, επαγγελματίες, Δάσκαλοι, Καθηγητές, Λόγιοι, Συγγραφείς, επιστήμονες και άλλοι. Τώρα όμως ήρθαν τα δύσκολα με τα οικονομικά. Προβληματιζόμαστε για να συνεχίσουμε την έκδοση της εφημερίδας μας λόγω της ακρίβειας των πάντων, χωρίς να αυξήσουμε την συνδρομή. Όσοι καταλάβουν το πρόβλημα ας νοιαστούν για την ξεχασμένη συνδρομή τους έστω και αργά. Γιατί πρέπει.

- Από τα άρθρα που δημοσιεύαμε τελειώσαμε με του Δημήτρη (Μήτο) Χατζηγιαννίδη. Ήταν τόσο ωραία και πολύτιμα για την Λαογραφία μας και κειμήλια για το χωριό και την ιστορία του. Ευχαριστούμε τους απογόνους του.

- Ευχάριστο γεγονός είναι που έχουμε τα χειρόγραφα κείμενα του καθηγητή Παναγιώτη Σεϊταρίδη. Τα κείμενα του είναι ωραία πολύτιμα Λαογραφικά που μας θυμίζουν μια δύσκολη εποχή στο χτίσιμο του χωριού και για τα δύσκολα χρόνια της κατοχής και του εμφυλίου. Στο φύλλο 91 της εφημερίδας μας τα Οφίτικα Νέα δημοσιεύσαμε και το πρώτο Ποντιακό Σταυρόλεξο. Τα άρθρα του Παναγιώτη έχουν τον τίτλο «Από δω κι από κει». Ερώτηση: Ποιος έλυσε το σταυρόλεξο;

Παράκληση του Συλλόγου εάν υπάρχουν κάπου κρυμμένα ή παραμελημένα χειρόγραφα, βιβλία, φωτογραφίες, οτιδήποτε έχει σχέση με την Λαογραφία και τον Πολιτισμό, ενημερώστε μας για να γίνουν κτήμα όλων μας.

Το άρθρο του Ιορδάνη Ποιμενίδη «Η μάχη της Πύδνας» τέλος. Η Ιορδάνης εκτός από τις κατασκευές που κάνει από παλαιά αντικείμενα έδωσε εξετάσεις γράφοντας αυτό το άρθρο για ένα τόσο ιστορικό γεγονός που συνέβη στην περιοχή μας στην ΠΙΕΡΙΑ από το 168 προ Χριστού.

- **Οκτώβρης-Νοέμβρης.** Φέτος στα Αικατερίνεια της πόλης Κατερίνης έλαμ-

ψαν με την παρουσία τους στον πολιτιστικό τομέα των εκθέσεων τρεις (3) χωριανοί μας: α) Ο Γιάννης Μεγαλόπουλος με τους περίφημους χάρτες του που είναι σπάνια συλλεκτικά, β) ο Σεϊταρίδης Ηλίας του Μ. με την σπάνια συλλογή παλαιών ωρολογίων που εκτέθηκαν για πρώτη φορά στην Μητρόπολη της πόλης μας και γ) του Δημοσθένη Σεϊταρίδη με φωτογραφίες που αφορούσαν την φύση, τα πτηνά και το νερό. Αυτό κάτι σημαίνει για το μικρό μας χωριό. Οι εκθέσεις είχαν μεγάλη επιτυχία και τα είδε πολύς κόσμος και προπαντός νέοι και μαθητόκοσμος.

- Στις **9/10 τον Οκτώβρη** έγινε και ο αναβληθείς αγώνας δρόμου δέκα (10) χιλιομέτρων. Συμμετείχαν 120 αθλητές ερασιτέχνες από Θεσσαλία και κεντροδυτική Μακεδονία.

- Τρεις φορές το χρόνο στο χωριό γίνεται το αδιαχώρητο με τα αυτοκίνητα των επισκεπτών: α) Στο τουρνουά Σκακιού στα Υψηλάντεια, που πέρσι είχε 92 συμμετοχές όλων των ηλικιών, β) στον Υψηλάντειο αγώνα δρόμου και γ) στο Οφίτικο Συναπάντημα. Αυτό σημαίνει κάτι, ότι κάνουμε όμορφες και σοβαρές εκδηλώσεις.

- Στα ευχάριστα του χωριού είναι που ο Κώστας Αντωνίου γαμπρός στο χωριό, φύτεψε αμπέλι και εκτός από σταφύλια κάνει και κρασί. Ένα ακόμη παράδειγμα με τι πρέπει ν' ασχοληθούν οι νέοι του χωριού. Να ξαναζωντανέψει η περιοχή Παλιάμπελα που στην δεκαετία του 1945-1955 είχαμε όλοι

αμπέλια.

- Στα παραδοσιακά ευχάριστα για το χωριό είναι που τα Χριστούγεννα 2011 έγινε και το σφάζιμο γουρουνιού

(χοίρου). Φίλοι και γνωστοί στο σπίτι των Εφραιμιδαίων «Εσπαζανε το Γουρούνι, έκουσαμε έναν τσίριγμα». Από εμάς, καλοφάγωτος ο καβουρμάς.

- Κάτι από τα άσχημα της εποχής μας έγινε στο χωριό και στα γύρω χωριά. Φάνηκαν και έδρασαν και δρουν κλέφτες και απατεώνες. Προσοχή λοιπόν, και να ξεχάσουμε αυτά που ξέραμε όταν αφήναμε τις πόρτες ξεκλειδωτες και τα κλειδιά από έξω.

- Το θέμα της ανεργίας πάλι επίκαιρο. Αρχισαν να φεύγουν οι νέοι από το χωριό και από τον τόπο. Όπως τότε το 1960. Άνθρωποι που χρειάζονται στον τόπο μας, στα πολιτιστικά, στην πρόοδο, στην υπογεννητικότητα στην ζωή του χωριού φεύγουν.

- Στις 8/4/1963 έγραφα στην τοπική εφημερίδα της Κατερίνης «ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ» την αγωνία μου για τον Βασιλειάδη Δημήτρη του Βασ. που έφυγε τότε στην Δ. Γερμανία. Τον Απρίλη του 1963 έφυγα και εγώ σαν οικονομικός μετανάστης. Τώρα ύστερα από 48 χρόνια έφυγε ο Άρης Σιδηρόπουλος, ο εγγονός του Ανδρέα Σεϊταρίδη του Β. Η ιστορία επαναλαμβάνεται εις βάρος μας.

- Αφού πούμε τις εγκάρδιες ευχές μας για τον Νέο χρόνο ας ευχηθούμε για την λύση των οικονομικών προβλημάτων, της ανεργίας των νέων ανθρώπων. Ευχή να σταματήσει ο οικονομικός πόλεμος, και γενικά κάθε πόλεμος. Να γραφτεί Μαύρη Βίβλος για αυτούς που φτιάχνουν τους πολέμους. Θέλουμε ειρήνη και ηρεμία στην ζωή μας.

ΛΗΞΙΑΡΧΕΙΟ

Στον χρόνο που πέρασε στο χωριό έγιναν τρεις (3) γάμοι. Έξι (6) γεννήσεις. Και δέκα (10) βαπτίσεις. Δεκαπέντε (15) θάνατοι με τους εξής:

- 1) 14/1 Καλαϊτσίδου Γεωργία του Γ, ετών 54, κάτοικος Κατερίνης
- 2) 9/2 Ο Σεφερίδης Νικόλαος ετών 74, κάτοικος Κιλκίς
- 3) 12/2 Η Βασιλειάδου Παναίλα του Κ. ετών 74, κάτοικος Θεσσαλονίκης
- 4) 21/3 Ο Βασιλειάδης Δημήτριος του Π, ετών 84, κάτοικος Ν.Τραπεζούνας
- 5) 5/5 Ο Μαυρόπουλος Βασίλειος του Δ. ετών 60, κάτοικος Κατερίνης
- 6) 8/5 Η Κοκκινίδου Μαρία του Αν. ετών 84, κάτοικος Κατερίνης
- 7) 14/5 Η Πετρίδου Όλγα του Σωκ., ετών 83, κάτοικος Ν.Τραπεζούνας
- 8) 7/6 Ο Αδαμίδης Κωνσταντίνος του Αδ. ετών 72, κάτοικος Ν.Τραπεζούνας
- 9) 15/6 Ο Σεϊταρίδης Νικόλαος (Κόλιας) του Κ. ετών 79, κάτοικος Κατερίνης
- 10) 30/8 Ο Μεταξάς Ελευθέριος, ετών 92, κάτοικος Αθήνας
- 11) 11/9 Ο Αμοιρίδης Αθανάσιος του Στ. ετών 80, κάτοικος Θεσσαλονίκης
- 12) 10/11 Ο Ζανέτας Αλέξανδρος του Μ. ετών 84, κάτοικος Ν.Τραπεζούνας
- 13) 21/11 Η Αδαμίδου Μαρία του Η. ετών 73, κάτοικος Ν.Τραπεζούνας
- 14) 27/12 Ο Σεϊταρίδης Σωτήρης του Ι. ετών 84, κάτοικος Ν.Τραπεζούνας
- 15) 31/12 Ο Αθανασιάδης Χρήστος του Κ., ετών 77, κάτοικος Θεσσαλονίκης.

Στα ονόματα των νεκρών που δημοσιεύουμε στην εφημερίδα μας περιλαμβάνονται και άνθρωποι που κηδεύονται εκτός του χωριού αλλά έχουν σχέση με τους Οφίτες έχοντας κάποια συγγένεια. Γράφουμε για όσους μας ενημερώνουν.

του ΗΛΙΑ ΣΠΑΝΟΥ

Τελικά, το δύσκολο πρόβλημα του αρειανισμού δε στάθηκε δυνατόν να λυθεί με θεολογικό και εκκλησιαστικό τρόπο. Γιατί, τόσο οι επίσκοποι και οι αρχιεπίσκοποι όσο και το ποίμνιο, ήταν μοιρασμένοι στα δύο. Κι' όπως πάντα στις περιπτώσεις των άλυτων κόμπων, ο γόρδιος δεσμός θα λυθεί με το σπαθί. Ο αυτοκράτωρ Θεοδόσιος Α' ο Μέγας επεμβαίνει το 380 και με διάταγμα καταργεί τον αρειανισμό, που απασχολεί τους πιστούς κάπου ογδόντα χρόνια. Μάλιστα, τα σαράντα απ' αυτά, οι επίσκοποι Κωνσταντινουπόλεως είναι όλοι τους αρειανοί.

Το 380 που συμβαίνει τούτο το πολύ σημαντικό για το Χριστιανισμό γεγονός έχουν περάσει ήδη 43 χρόνια από τον θάνατο του Μεγάλου Κωνσταντίνου το 337. Και μόλις 2 από την ανάρρηση στο θρόνο του Θεοδοσίου Α'.

Που βιάζεται να κλείσει αυτό το θέμα, αυτές τις ατελείωτες συζητήσεις για το αν ο Χριστός είναι Θεός και ο ίδιος ή απλώς το τέλειο δημιούργημα του Θεού, όπως λέει ο Άρειος και όπως πιστεύουν τουλάχιστον και οι μισοί χριστιανοί αυτής της εποχής.

Όσο για τους Βαρβάρους που εκχριστιανίζονται, ούτε λόγος να γίνεται για την Αγία Τριάδα, που για να υπάρξει σαν τέτοια προϋποθέτει Θεό τον Χριστό. Οι εκ βαρβάρων χριστιανοί είναι όλοι τους αρειανοί, κι' αυτό δεν τους βοηθάει καθόλου να εκπολιτιστούν. Μία απολύτως πνευματική θρησκεία είναι αναγκαία προκειμένου να ηρεμήσει ο κόσμος, που δια του αρειανισμού 'ρέπει προς αποπλοιοήσεις κατάλληλες μόνο για ειδωλολάτρες ή έστω δωδεκαθεϊστές. Οι αρειανοί είναι πράγματι επικίνδυνοι για τη δημόσια τάξη. Κι' αυτό το λέει σχεδόν καθαρά στον φίλο του αυτοκράτορα Θεοδόσιο Α' ο Γρηγόριος Ναζιανζηνός, γιος αρειανού επισκόπου ο ίδιος. Ρέπει ακατάσχετα προς τον μοναχικό βίο, τούτος ο λεπτεπίλεπτος φαλακρός και καμπούρης σοφός, που ο πατέρας του τον έκανε παπά με το ζόρι και που ο Θεοδόσιος τον έκανε επίσκοπο πάλι με το ζόρι, μπας και μπορέσει να συμμαζέψει τους αρειανούς.

Αλλά παρά τη 'ρητορική του δεινότητα, δεν πέτυχε τίποτε το σημαντικό. Οι αρειανοί είναι σκέτα ντουβάρια. Εδώ που τα λέμε πάντως, τα πράγματα είναι απελπιστικά δύσκολα από θεολογικής φιλοσοφικής και λογικής απόψεως. Και σήμερα ακόμη λίγοι παπάδες καταλαβαίνουν τι ακριβώς είναι ο χωρισμός στα τρία ένας Θεός.

Αυτός που διευκρίνισε τούτα τα πράγματα μ' έναν εντελώς εκπληκτικό τρόπο είναι ο Γρηγόριος ο Ναζιανζηνός, επίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως για ένα φεγγάρι, απ' 379 μέχρι το 380 που τον εκτοπίζει ο Μάξιμος για λίγο, για να επανέλθει για άλλον ένα χρόνο μέχρι το 381 που παίρνει των ομματίων του και γυρίζει στην πατρίδα του τη Ναζιανζό,

γνωστή και ως Διοκαισάρια, στη νοτιοδυτική Καππαδοκία, όχι μακριά απ' την Καισάρεια όπου ζει και άρχει ο στενός του φίλος Μέγας Βασίλειος, που έκανε πολύ καλά και δεν πήγε κι' αυτός σ' εκείνη τη σφηκοφωλιά, την Κωνσταντινούπολη, όπου στριμύχονται περί τον αυτοκράτορα χιλιάδες προύχοντες και παπάδες.

Ο Γρηγόριος, τύπος εκ' φύσεως μοναχικός, θα πεθάνει στο πατρικό του σπίτι στο χωριό Αριανζό, κοντά στη Ναζιανζό, το 390, σε ηλικία 60 ετών. Σημειώστε πως μέχρι το 380 που ο Θεοδόσιος Α' καταργεί με διάταγμα τον αρειανισμό, επισκόπου Κωνσταντινουπόλεως όντος του Γρηγορίου Ναζιανζηνού, δεν υπάρχει πατριάρχης ούτε στην Κωνσταντινούπολη, ούτε πουθενά. Το αξίωμα εμφανίζεται αμέσως μετά την κατάργηση του αρειανισμού.

Η εκκλησιαστική εξουσία πρέπει να γίνει πιο συγκεντρωτική, λέει ο Γρηγόριος. Και ο Θεοδόσιος, που τον σέβεται πολύ, προσυπογράφει. Όλοι φοβούνται την αναβίωση του αρειανισμού. Που αν αναβίωνε, πιθανώς δεν θα υπήρχε ούτε Βυζαντινή Αυτοκρατορία, ούτε ορθοδοξία. Ας μην ξεχνάμε πως βρισκόμαστε ακόμα στην αρχή της Πρωτοβυζαντινής περιόδου. Και η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία δεν έχει κοπεί στα δύο. Όλα παίζονται ακόμα και όλοι ποντάρουν τώρα που γυρίζει ο τροχός της ιστορίας.

Ο Γρηγόριος, σπουδαίος ποιητής και δεινός θεολόγος και φιλόσοφος, ίσως θα πήγαινε χαμένος, αν δε σπούδαζε στην Αθήνα, για τέσσερα περίπου χρόνια, χίλια δυο πράγματα. Όχι πάντως θεολογίας. Γιατί κανείς στην Αθήνα δεν ενδιαφέρεται σοβαρά για το Χριστιανισμό από φιλοσοφικής απόψεως.

Συμφοιτητής του ήταν ο στενός φίλος του, Μέγας Βασίλειος. Αλλά και ο Ιουλιανός, ο κατοπινός Παραβάτης. Οι 45 λόγοι του που σώζονται μαρτυρούν ρήτορα τόσο μεγάλο, όσο και οι μεγάλοι της ελληνικής αρχαιότητας. Και οι 214 σωζόμενες επιστολές είναι τέλεια δείγματα φιλοσοφικοθεολογικής σκέψης. Ενώ τα ποιήματα και τα πεζά του δείχνουν σπάνιο λογοτεχνικό ταλέντο.

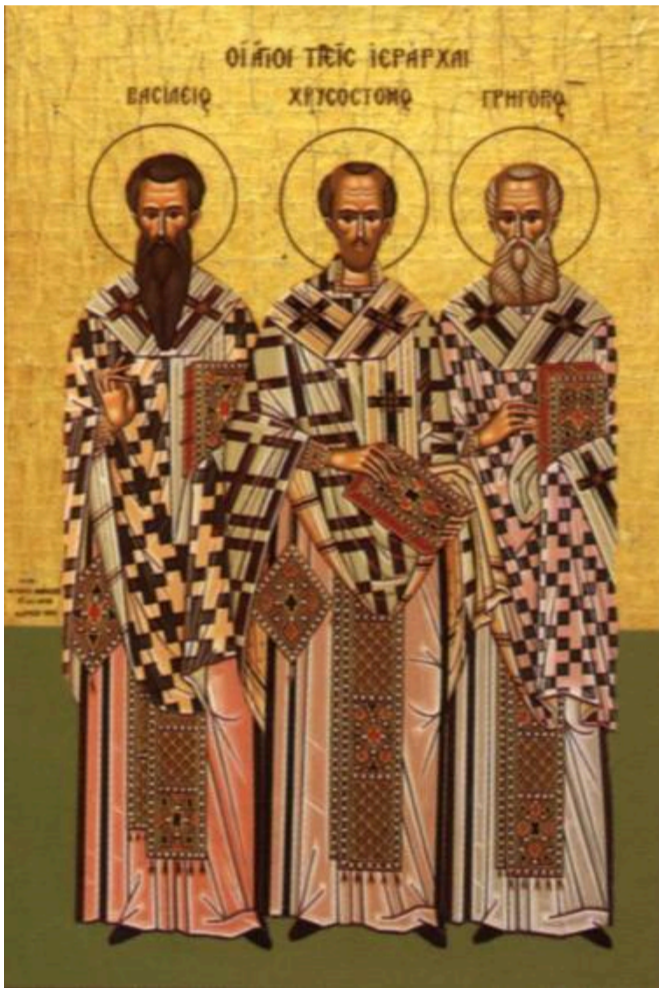
Ήταν σίγουρα ένας σπουδαίος άνθρωπος ο Γρηγόριος, ο επονομαζόμενος Θεολόγος, ο πρώτος μετά τον Ευαγγελιστή που παίρνει αυτόν τον τιμητικό τίτλο.

Ο Μέγας Βασίλειος είναι ένα τέρας μορφώσεως, αλλά δεν έχει το φιλοσοφικό και ποιητικό ταλέντο του φίλου του. Είναι δυναμικός, πληθωρικός, κοινωνικός, και μεγάλος, πολύ μεγάλος ηγέτης. Γεννημένος φιλόσοφος-κυβερνήτης κατά το πλατωνικό πρότυπο, αυτός ο τρομερός άνθρωπος έχει μία πλήρη εποπτεία των πάντων. Οργανωτής απ' τους πιο σπάνιους, είναι αυτός που οργανώνει τον μοναχικό βίο αλλά και που καθορίζει το τυπικό της λατρείας.

Οι Τρεις Ιεράρχες

Ότι γίνεται σήμερα μέσα στην εκκλησία έχει ρίζα του στη δική του έμπνευση. Μ' άλλα λόγια, είναι και ο μέγας σκηνοθέτης.

Γεννημένος στην Καισάρεια της Καππαδοκίας, το μεγαλύτερο χριστιανικό κέντρο αυτή την εποχή, σπουδάζει κι' αυτός στην Αθήνα για τεσσεράμισι χρόνια, φιλοσοφία, ρητορική, αστρονομία, ιατρική, γεωμετρία. Αλωνίζει τη Μέση Ανατολή (Συρία, Αίγυπτο, Μεσοποταμία, Παλαιστίνη) και τελικά εγκαθίσταται στην πατρίδα του, την Καισάρεια, ως επίσκοπος. Εκεί, ιδρύει γηροκομεία, πτωχοκομεία, νοσοκομεία, και κάνει την πατρίδα του πρότυπο κέντρο χριστιανικού βίου.

Η φήμη του ξαπλώνεται γρήγορα σ' όλο τον χριστιανικό κόσμο, και από παντού έρχονται να διδαχθούν κοντά του την τέχνη του χριστιανικώς διοικείν. Αυτός ο φοβερός άνθρωπος πέθανε μόλις 48 ετών από νεφρική ανεπάρκεια, την 1η Ιανουαρίου 379, όταν επίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως ήταν ο φίλος του Γρηγόριος.

Στην κηδεία του έγινε στην κυριολεξία σκοτωμός.

Η παράδοση λέει πως πέθαναν απ' το ποδοπάτημα καμιά εικοσαριά. Θρήνος και οδυρμός. Κανείς δε λέει να παραδεχτεί πως έχασε τον πατέρα του.

Η γενναιοδωρία και η φιλανθρωπία του είναι που έκαναν τον Βασίλειο, Άι-Βασίλη.

Όντως αυτός ο άνθρωπος μια ζωή μοίραζε δώρα.

Αλλά δεν τ' αγόραζε από τα σουπερ μάρκετ.

Τα έπαιρνε απ' τους πλουσίους και τα έδινε στους φτωχούς. Κι' αν οι πλούσιοι δυστροπούσαν, τους έδινε και καμιά σ' αυτιά. Δηλαδή, αν χρειαζόταν, γινόταν και ζόρικος. Δεν ήταν ήπιος και υποχωρητικός, σαν τον φίλο του τον Γρηγόριο, που σαν χαρακτήρας είναι ο αντίποδας του. Αγαπούσε πράγματι τα παιδιά.

Ο Βασίλειος ήταν το τέλειο μοντέλο του καλού και δυναμικού χριστιανού.

Θυμίζω πως αυτή την εποχή η χριστιανική εκκλησία είναι όντως καθολική, δηλαδή ενιαία και παγκόσμια. Ορθόδοξους τότε ονόμαζαν τους μη αρειανούς.

Σήμερα, ο χαρακτηρισμός καθολική (παγκόσμια) αποδίδεται λανθασμένα μόνο στην παπική εκκλησία.

Όμως, και οι σημερινοί καθολικοί ισχυρίζονται ότι είναι ορθόδοξοι, ότι δηλαδή αυτοί είναι που κατέχουν την ορθή δόξα, τη σωστή άποψη για την χριστιανική θρησκεία.

Ο καθένας που ανήκει σε μία πίστη ή σ' ένα δόγμα είναι λογικό να θεωρεί σωστό αυτό που πιστεύει.

Αν πάψει να το θεωρεί σωστό, θα αλλάξει θρησκεία ή δόγμα για να πάει σ' αυτό που το θεωρεί σωστό.

Η πίστη, η κάθε πίστη, είναι πρόβλημα συνειδησης και ελεύθερης επιλογής και όχι πρόβλημα αλήθειας.

Δεν υπάρχει αληθινή πίστη. Η πίστη είναι αληθινή μόνο γι' αυτούς που πιστεύουν στην αλήθεια της.

Κάθε άλλη άποψη είναι σκέτος δογματισμός, που μπορεί να οδηγήσει ακόμα και σε θρησκευτικούς πολέμους. Ειρήνη ημίν, λοιπόν, και ο Άι-Βασίλης να σας έχει καλά.

Ο Ιωάννης ο Χρυσόστομος, ο τρίτος των Τριών Ιεραρχών, των ανθρώπων δηλαδή που έκαναν χριστιανισμό τον χριστιανισμό από ξέφραγο αμπέλι που ήταν μέχρι τότε, ήταν 14 χρόνια μικρότερος του Βασιλείου και 15 του Γρηγορίου.

Αλλά ούτε Μικρασιάτης ήταν ούτε κοντοχωριανός με τους δύο Καππαδόκες. Γεννήθηκε, σπούδασε και έδρασε κατ' αρχήν στην Αντιόχεια, που σήμερα βρίσκεται στη νότια Τουρκία, πάρα πολύ κοντά στα σύνορα με τη Συρία.

Αυτή η Αντιόχεια, μία απ' τις 28 Αντιόχειες της αλεξανδρινής αρχαιότητας, λέγεται Αντάκγια στα τουρκικά, και είναι σήμερα μία εντελώς ασήμαντη πόλη. Τόσο, που το πανάρχαιο πατριαρχείο Αντιοχείας να μην εδρεύει εκεί αλλά στη Δαμασκό.

Στην Αντιόχεια δημιουργήθηκε ο Χριστιανισμός.

Εκεί ήταν που ο Πέτρος και ο Παύλος, σε κοινή σύσκεψη, αποφάνθηκαν πως ο Χριστιανισμός και ο Ιουδαϊσμός είναι δύο διαφορετικές θρησκείες.

Μέχρι τότε οι πάρα πολύ φρέσκοι ακόμα Χριστιανοί νόμιζαν πως ο Χριστιανισμός είναι μία αίρεση του Ιουδαϊσμού, πράγμα που πολλοί συνεχίζουν να το πιστεύουν και στις μέρες μας.

Όμως η Αντιόχεια την εποχή του Ιωάννη δεν είναι μόνο η αρχαία πρωτεύουσα του Χριστιανισμού, αλλά και το κέντρο σχεδόν όλων των αιρέσεων, αλλά και όλων των ακολασίων. Θρησκείες, απόψεις, ιδέες, όλα σωρεύονται φύρδη μίγδην σε τούτη την περίφημη πόλη. Ήταν εκεί που συνειδητοποιήσε ο Ιωάννης πως αν οι Χριστιανοί δε σοβαρευτούν και δε σταματήσουν να αντιφάσκουν σε έργα και πράξεις, όλα θα παν

ΠΑΤΕΡ ΗΜΩΝ

(η συνέχεια από το τεύχος 88)

κατά διαόλου. Ήταν τέτοια η πειστική ικανότητα και η ευφράδεια του Ιωάννη, που όταν μιλούσε, τούτος ο εντελώς εκπληκτικός ρήτορας, γινόταν χαμός.

Έτρεχαν να τον ακούσουν οι πάντες, Χριστιανοί, Ιουδαίοι, ειδωλολάτρες.

Η μεγάλη του φήμη έφτασε τελικά μέχρι την Κωνσταντινούπολη και το 398 τον κάλεσαν για να τον κάνουν Πατριάρχη. Είναι ο δεύτερος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως μετά τον Νεκτάριο, απ' το 380 που ο Θεοδόσιος Α' καθιερώνει αυτόν τον διοικητικό εκκλησιαστικό θεσμό.

Αλλά τα πράγματα στην Κωνσταντινούπολη ήταν χειρότερα απ' την Αντιόχεια. Οι περισσότεροι Χριστιανοί, που ακόμα δεν έχουν ιδέα τι είναι η χριστιανική ηθική (σάμπως σήμερα έχουν;) δε διαφέρουν σε τίποτε κατά τα ήθη και τη συμπεριφορά από τον οποιοδήποτε άλλο αχρείο που κυκλοφορεί στην πρωτεύουσα.

Και ο Ιωάννης, με μία γλώσσα που σπάει κόκαλα, αναλαμβάνει να τους επαναφέρει στη χριστιανική τάξη.

Αλλά ποιος τον ακούει. Όλοι θαυμάζουν τον ρήτορα, αλλά στο τέλος κάθε κηρύγματος οι περισσότεροι του κάνουν πλάκα. Πιο πολύ απ' όλους τους κοσμικούς και εκκλησιαστικούς άρχοντες ενοχλείται από τον Ιωάννη η αυτοκράτειρα Ευδοξία, σύζυγος του αυτοκράτορα Αρκαδίου, διαδόχου του Θεοδοσίου Α'.

Η οποία δύο φορές προκάλεσε την καθάρση του απ' τον πατριαρχικό θρόνο και τρεις φορές την εξορία του. Είπαν οι αυτοκράτορες να συμμαχήσουν με τους Χριστιανούς για να ηρεμήσουν όλοι, αλλά δε λογάριασαν πως κάπου κάπου θα εμφανίζονται και στραβόξυλα τύπου Ιωάννη, που θα αποδειχθούν πως ο πλούτος, η αρπαγή και η απάτη δε συμβιβάζονται με τη χριστιανική ηθική.

Για να το πούμε με σύγχρονους όρους, ο Ιωάννης ο Χρυσόστομος είναι ο δημιουργός αυτού που θα ονομαστεί «Χριστιανικός σοσιαλισμός».

Το να ισχυρίζεται ένας κατ' όνομα χριστιανός, κοσμικός ή κληρικός, πως διάβασε τα τρομερά πατερικά κείμενα του Ιωάννη και εντούτοις παραμένει άδικος και εκμεταλλευτής, σημαίνει είτε πως δεν τα διάβασε, είτε πως είναι τόσο διεφθαρμένος, που δεν τον «πιάνει» τίποτα, πλην ίσως των απειλών της 17 Νοέμβρη της τότε εποχής.

Ο Ιωάννης ο Χρυσόστομος πέθανε στην εξορία σε ηλικία 63 ετών. Μα, Έλληνας κομμουνιστής ήταν ο καημένος; Στη Μακρόνησο της εποχής του πέθανε, ο δύστυχος; Αιωνία του η μνήμη. Ας το πω εγώ ο απλός ο ασήμαντος, γιατί δε βλέπω να το λεν πρόθυμα οι καλοί Χριστιανοί, εκείνοι που προσεύχονται πριν και μετά από κάθε απάτη. Πριν για να πάει καλά η κλοπή, ας πούμε, και μετά για να ευχαριστήσουν το Θεό που φύλαγε τσίλιες.

Ο Ιωάννης γνώριζε καλά Ελληνικά, όπως κάθε μορφωμένος άνθρωπος της εποχής του, αλλά δεν πήγε στην Αθήνα να σπουδάσει, όπως οι άλλοι δύο Ιεράρχες. Άλλωστε δεν ήταν σημαντικός φιλόσοφος, όπως οι άλλοι δύο. Από τα αρχαία Ελληνικά κείμενα τον ενδιέφεραν μόνο τα έχοντα σχέση με την ηθική. Γιατί σκοπός της ζωής του ήταν να δημιουργήσει μία Χριστιανική ηθική. Και την δημιούργησε, ψάχνοντας με την υπομονή και τη μεθοδικότητα φιλολόγου, στα κείμενα της Παλαιάς και της Καινής Διαθήκης.

Αλλά τι κι' αν τη δημιούργησε; Όπως όλοι οι κανόνες έτσι και αυτοί δημιουργήθηκαν για να εφαρμόζονται από ανθρώπους που οι «έξυπνοι» τους χαρακτηρίζουν κορόιδα, ακριβώς όπως τον μεγάλο ρήτορα και ηθικολόγο Ιωάννη, τον επιλεγόμενο Χρυσόστομο από το 630 και μετά, από τότε δηλαδή που ο Ιωάννης Μόσχος του κόλλησε αυτό το έξοχο παρατσούκλι.

Μέχρι τότε τον έλεγαν άλλοτε «λαμτήρα παντός του κόσμου», άλλοτε «φως αληθείας», άλλοτε «σύλλογος της Εκκλησίας» και άλλοτε «σάλπιγγα του Θεού». Προσωπικά, προτιμώ αυτό το τελευταίο απ' το Χρυσόστομος.

Με την βοήθεια του Θεού θα προσπαθήσωμε και πάλι, να αποκαλύψωμε λίγους από τους αμέτρητους κρυμμένους θησαυρούς της Κυριακής Προσευχής, που περιέχονται στην δεύτερη λέξη της το «ημών». Θέλω δε να υπενθυμίσω στους αγαπητούς αναγνώστες, ότι σε προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας είχαμε ασχοληθεί μονάχα με την πρώτη λέξη δηλ. το «Πάτερ».

Και αφού ξεκαθαρίσαμε ότι μόνο με καθαρή ζωή και ορθόδοξη πίστη, θα τολμήσωμε ν' αποκαλέσωμε τον Θεό «Πάτερ» στην συνέχεια θα προσθέσωμε στην προσευχή μας και το «ημών».

«Πάτερ ημών» λοιπόν αναφωνούμε μέσα από τα βάθη της καρδιάς μας, έχοντας την απόλυτη πεποίθηση, ότι ο Ουράνιος Πατέρας μας θα επακούση την προσευχή μας. Και θα έλθει να ανοικήσει μέσα στα άδυστα της ψυχής μας, για να μας αλλοιώσει και να μας μεταμορφώσει. Με αποτέλεσμα η απόσταση μεταξύ ουρανού και γης να εκμηδενισθή και ο Θεός να παύσει να είναι μακρινός και απρόσιτος. Να γίνη ο δικός μας, προσωπικός Θεός, το φώς και η χαρά της ψυχής μας, ο μεγάλος Οικήτορας της καρδιάς μας.

Και ενώ ο Θεός Πατέρας είναι ένας και μπορεί να κατοικήσει στην καρδιά του καθενός, που θα τον επιθυμήσει, παρ' όλα αυτά είναι Πατέρας όλων και όταν του απευθύνομε την προσευχή μας, έχομε χρέος να τον αποκαλούμε όχι «Πάτερ μου» αλλά «Πάτερ ημών». Λέγοντας την μικρή αυτή λεξούλα «ημών», που μέσα στα σπλάχνα της έχει την δυνατότητα να συμπεριλάβει ολόκληρη την ανθρωπότητα, αλλά και να διδάξει κάθε αρετή.

Ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός παραδίδοντας αυτήν την προσευχή στην χορεία των μαθητών του τόνισε ιδιαίτερα: ούτω προσεύχεσθε «Πάτερ ημών». Διότι, αφού με πιστεύσατε ως Υιό του Αληθινού Θεού και ότι Εκείνος με απέστειλε στον κόσμο, είστε παιδιά του Ουρανού Πατρός, κλήματα της Αληθινής Αμπέλου, άρα και μεταξύ σας αδελφοί. Και το κυριώτερο γνώρισμα που θα σας διακρίνει από τον υπόλοιπο κόσμο είναι η αγάπη, που πρέπει να έχετε μεταξύ σας. «Εν τούτω γνώσσονται πάντες, ότι εμοί μαθηταί εστέ, εάν αγαπάτε αλλήλους» (Ιωάν. ΙΓ' - 35,36-).

Η διδασκαλία αυτή του Ιησού, πέρασε σε όλες τις γενεές

των ανθρώπων, όλων των αιώνων που πίστευσαν στον Χριστό και στο Ευαγγέλιό του.

Η μικρή φυτεία των Αγίων Αποστόλων πολλαπλασιάστηκε, ρίζωσε γενεά, πύκνωσε και άντεξε σε όλες τις δυσκολίες μέχρι και τις δικές μας ημέρες. Και όλοι εμείς οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί που πιστεύομε στον Μονογενή Υιό του Θεού, τον Χριστό, και έχομε μία πίστη και ένα βάπτισμα, αποτελούμε τα γνήσια παιδιά του Ουρανού Πατέρα και είμαστε μεταξύ μας αδελφια.

Ποια σημασία μπορεί να έχει το χρώμα, η φυλή και η εθνότητα του καθενός αδελφού, εφ' όσον όλους μας ενώνει ο Χριστός;

«Ουκ ένι Ιουδαίος, ουδέ Έλλην... ουκ ένι άρσεν και θήλυ, πάντες γαρ υμείς είς εστέ εν Χριστώ Ιησού» (Γαλάτ. Γ-28).

Τότε μονάχα θα μπορέσωμε να περικλείσωμε μέσα στο «ημών» όλους, όσους αναγνωρίζουν ως κεφαλή τους το Χριστό και αποτελούν μέλη του σώματος του. Σε διαφορετική περίπτωση πρέπει να προβληματιστούμε σοβαρά και ν' αναρωτηθούμε, μήπως έχομε παρεκκλίνει από τον ορθόδοξο δρόμο και έχομε αποκοιμηθεί οι φύλακες της πίστεώς μας.

Και από εδώ και πέρα θ' αρχίσωμε την δύσκολη ανάβαση της υψηλής κλίμακος των αρετών. Διότι χρειάζεται να γίνη πρώτα μεγάλος μυστικός αγώνας, για να σπάσωμε τα δεσμά των διαφόρων παθών, που αιχμαλωτίζουν την ψυχή μας.

Μόνο οι απελευθερωμένοι από τα πάθη τους και οι αποκομμένοι από τα φοβερά δεσμά της ύλης μπορούν να αγνοήσουν τον εαυτό τους και να

προσευχηθούν για τους άλλους. Αν δεν ρίξωμε τα υψηλά διαχωριστικά τείχη του εγωισμού, της φιλαυτίας, του μίσους, του φθόνου, της πλεονεξίας και όλων των υπολοίπων παθών, δεν μπορούμε να αφιερώσωμε την προσευχή μας στον πλησίον μας.

Αν δεν παραμερίσωμε το ατομικό μας συμφέρον και δεν ξεπεράσωμε την ζήλεια και την έχθρα, δεν έχομε την δύναμη να προσευχηθούμε, ούτε για την χαρά και την επιτυχία του αδελφού μας, αλλ' ούτε και για την θλίψη του.

Μόνο όταν ανοίξει μπροστά μας ο πλατύς δρόμος της αγάπης, της ανοχής, της υπομονής, της ισότητος και της αδελφωσύνης είναι δυνατόν να υψώσωμε τα χέρια μας στον ουρανό και να πούμε «Πάτερ ημών». Τότε μόνο μπορεί να έλθει μεταξύ μας η ενότητα, η ομόνοια και η αρετή και η ειρήνη, που είναι καρποί του Αγίου Πνεύματος.

Διαφορετικά θα μείνομε κλεισμένοι και σκοτεινοί μέσα στα καταγώγια του εαυτού μας, ψυχροί και αδιάφοροι προς τους άλλους, χωρίς θέρμη και αγάπη η προσευχή μας.

Ο Θεός της αγάπης δεν θα δεχθή την δέησή μας, αλλά και το φοβερότερο, η προσευχή των άλλων δεν θα μας αγγίξει. Και χωρίς την τροφοδοσία του ζωογόνου οξυγόνου της προσευχής, θα έλθει ο μαρasmus και ο θάνατος.

Είθε όλοι να ζήσωμε την χαρά και την ενότητα, που χαρίζει ο Χριστός με την θεοπαράδοτη προσευχή Του και σαν τους πρώτους Χριστιανούς να αξιωθούμε η ψυχή και η καρδιά μας να γίνη μία. Αμήν.

**Μακρίνα Μοναχή
Μεγαλοπούλου.**

ΛΥΣΗ ΠΟΝΤΙΑΚΟΥ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1			Κ	Ε	Λ	Π	Ε	Ρ	Η
2	Α	Π	Α	Ν		Α	Τ		Φ
3	Π		Λ	Α		Τ	Α	Φ	Ι
4	Ο	Μ	Ο		Ε		Ν	Υ	Λ
5	Π	Ι		Ν	Υ	Σ		Τ	Ι
6	Λ		Β	Α	Ρ	Ε	Λ	Ι	Κ
7	Υ	Ψ	Η	Λ	Η		Ε	Λ	Α
8	Μ	Α	Τ	Ι	Κ	Α			
9		Θ	Α		Ω	Τ	Ι	Α	
10	Δ	Ι				Α	Ε	Τ	Σ

Γενική Συνέλευση των μελών του Συλλόγου μας, και εκλογή νέου Διοικητικού Συμβουλίου

Την Κυριακή 22 Ιανουαρίου 2012 και ώρα 11:30 π.μ. στην αίθουσα του συλλόγου στη Νέα Τραπεζούντα πραγματοποιήθηκε η Τακτική Εκλογοαπολογιστική Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας. Από τις 11 π.μ. άρχισε η προσέλευση των μελών και μετά την συμπλήρωση του απαιτούμενου αριθμού μελών σύμφωνα με το καταστατικό του Συλλόγου ξεκίνησε η Γενική Συνέλευση με τα παρακάτω θέματα ημερήσιας διάταξης:

- 1) Διοικητικός απολογισμός.
- 2) Οικονομικός απολογισμός.
- 3) Έγκριση ή μη Διοικητικού απολογισμού
- 4) Έγκριση ή μη Οικονομικού απολογισμού.
- 5) Διάφορες προτάσεις.
- 6) Εκλογές ανάδειξης νέου Διοικητικού Συμβουλίου και Ελεγκτικής Επιτροπής.

Ο πρόεδρος της Γενικής Συνέλευσης κ. Αραβίδης Γεώργιος στη συνέχεια έδωσε τον λόγο στον απερχόμενο Πρόεδρο του Δ.Σ. κ. Βασίλειο Παραδεισόπουλο και τον απερχόμενο ταμία του Δ.Σ. κ. Χρήστο Αδαμίδη, για να κάνουν τον Διοικητικό και Οικονομικό απολογισμό αντίστοιχα που αφορούσε την χρονική περίοδο από 1η Ιανουαρίου 2011 έως 31 Δεκεμβρίου 2011. Ομόφωνα ενέκρινε το σώμα τον Διοικητικό και Οικονομικό απολογισμό και ακολούθησε διαλογική συζήτηση με διάφορες

προτάσεις για θέματα που αφορούν τον Σύλλογο. Κατόπιν έγιναν εκλογές ανάδειξης του νέου Διοικητικού Συμβουλίου για την επόμενη τριετία, και της Ελεγκτικής Επιτροπής για την ίδια περίοδο. Μετά την ολοκλήρωση της εκλογικής διαδικασίας εκλέχθηκαν τα νέα μέλη του Δ.Σ. καθώς και δύο αναπληρωματικά, και τη τριμελής ελεγκτική επιτροπή.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο και μετά την μεταξύ τους κατανομή αξιωμαίων που έγινε την Παρασκευή 27 Ιανουαρίου αυτοί που εκλέχθηκαν είναι:

Πρόεδρος: Παραδεισόπουλος Ε. Βασίλειος
 Αντιπρόεδρος: Σεϊταρίδης Β. Δημοσθένης.
 Γεν. Γραμματέας: Σουντουλίδου Σ. Δέσποινα
 Ταμίας: Ιωαννίδης Κ. Βασίλειος
 Δημοσίων σχέσεων: Αδαμίδου Η. Ελένη
 Υπεύθυνος Χορευτικών: Ζανέτας Ι. Ιωάννης
 Υπεύθυνος Εκδηλώσεων-Κτιριακών εγκαταστάσεων: Παπαδόπουλος Γ.

Χρήστος.
 Εφραιμίδης Π. Βασίλειος: Αναπληρωματικό μέλος
 Σταυριανίδης Θ. Σταύρος: Αναπληρωματικό μέλος
 Για την Ελεγκτική Επιτροπή εκλέχθηκαν οι
 Τερζίδης Γ. Βασίλειος
 Πετρίδης Ν. Κωνσταντίνος
 Παπαδοπούλου Ν. Παναγιώτα

Με τιμή το Δ.Σ.
 του Συλλόγου «Αλέξανδρος Υψηλάντης».

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 01/01/2011-31/12/2011

ΕΣΟΔΑ		ΕΞΟΔΑ	
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΜΕΛΩΝ	840,00	ΑΓΟΡΑ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ	2.250,14
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΟΦΙΤΙΚΩΝ ΝΕΩΝ	4.239,00	ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΟΦΙΤΙΚΑ ΝΕΑ	4.002,40
ΔΩΡΕΕΣ-ΧΟΡΗΓΙΕΣ	1.456,00	ΕΠΙΣΚΕΥΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ-ΚΤΙΡΙΟΥ	345,80
ΥΨΗΛΑΝΤΕΙΑ 2011	420,00	ΥΨΗΛΑΝΤΕΙΑ 2011-ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ	2.994,18
ΟΦΙΤΙΚΟ ΣΥΝΑΠΑΝΤΕΜΑ 2011	21.543,52	ΟΦΙΤΙΚΟ ΣΥΝΑΠΑΝΤΕΜΑ 2011	15.961,18
ΚΑΛΑΝΤΑ	3.290,00	ΥΠΟΔΟΧΗ-ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ(ΣΥΛΛΟΓΩΝ-ΧΟΡΕΥΤΙΚΩΝ)	344,50
ΔΙΔΑΚΤΡΑ ΛΥΡΑΣ	600,00	ΔΙΔΑΚΤΡΑ ΛΥΡΑΣ	600,00
ΤΜΗΜΑ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ	1.680,00	ΤΜΗΜΑ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ	1.680,00
ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΣΟΔΑ	45,00	ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΑ(ΟΤΕ)	305,00
		ΣΥΝΔΡΟΜΗ INTERNET	188,20
		ΓΡΑΦΙΚΗ ΥΛΗ	276,94
		ΕΝΟΙΚΙΟ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑΣ	175,00
		ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ ΘΕΡΜΑΝΣΗΣ	1.078,00
		ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΞΟΔΑ (ΥΛΙΚΑ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑΣ ΚΛΠ)	471,06
		ΔΩΡΕΕΣ -ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ	193,00
		ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ-ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ	275,00
		ΕΞΟΔΑ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΕΩΝ (ΧΟΡΕΥΤΙΚΟ-ΤΜ.ΝΕΟΛΑΙΑΣ)	770,00
		ΑΓΟΡΑ ΒΙΒΛΙΩΝ	93,00
		ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑΣ-ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ	184,62
		ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ 2011	143,95
		ΥΨΗΛΑΝΤΕΙΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΔΡΟΜΟΥ 2011	1.063,53
ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ	34.113,52	ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ	33.395,50
ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΥΠΟΛΟΙΠΟ ΤΑΜΕΙΟΥ	6.953,69	ΥΠΟΛΟΙΠΟ ΤΑΜΕΙΟΥ 31.12.2011	7.671,71
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ	41.067,21	ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ	41.067,21